

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 42 / III Legislatura / Quart període

Divendres, 17 de novembre de 1989

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 37

Quarta i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a tres quarts de dotze del migdia i dos minuts.

Debat sobre l'orientació política general del Consell Executiu (Continuació.)

El M. H. Sr. President proposa a la Cambra de condemnar l'assassinat del jesuïta Ignacio Ellacuría i de cinc companys seus al Salvador, i la Cambra ho aprova per assentiment (p. 1904).

Propostes de resolució subsegüents al debat de política general

Propostes de resolució del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya

Torn a favor: I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 1904).

Propostes de resolució del G. p. d'Iniciativa per Catalunya

Torn a favor: I. Sr. Saura (IC) (p. 1905).

Propostes de resolució del G. p. de Convergència i Unió

Torn a favor: I. Sr. Sesmllo (CiU) (p. 1907).

Propostes de resolució de l'A. p. del Centre Democràtic i Social

Torn a favor: I. Sr. Martín (CDS) (p. 1909).

Propostes de resolució del G. Mixt

Torn a favor: I. Sr. Ayguadé (M) (p. 1910) i I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 1911).

Propostes de resolució del G. Socialista

Torn a favor: I. Sr. Clotas (S) (p. 1911).

Propostes de resolució del G. p. Popular

Torn a favor: *I. Sr. Curto (P)* (p. 1914).

Propostes de resolució del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya

- Votació del punt 1 de la primera proposta: *rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1915).
- Votació del punt 2 de la primera proposta: *rebutjat per 15 vots a favor, 105 en contra i cap abstenció* (p. 1915).
- Votació del punt 3 de la primera proposta: *rebutjat per 17 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions* (p. 1915).
- Votació del punt 4 de la primera proposta de resolució: *rebutjat per 21 vots a favor, 66 en contra i 32 abstencions* (p. 1915).
- Votació del punt 5 de la primera proposta: *rebutjat per 17 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions* (p. 1915).
- Votació del punt 6 de la primera proposta de resolució: *rebutjat per 15 vots a favor, 66 en contra i 39 abstencions* (p. 1915).
- Votació de la segona proposta de resolució: *rebutjada per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1915).
- Votació del punt 1 de la tercera proposta de resolució: *rebutjat per 15 vots a favor, 103 en contra i 2 abstencions* (p. 1915).
- Votació del punt 2 de la tercera proposta de resolució: *rebutjat per 47 vots a favor, 66 en contra i 7 abstencions* (p. 1916).
- Votació del punt 3 de la tercera proposta de resolució: *rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1916).
- Votació del punt 4 de la tercera proposta de resolució: *rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1916).
- Votació del punt 5 de la tercera proposta de resolució: *rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1916).
- Votació del punt 6 de la tercera proposta de resolució: *rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1916).
- Votació del punt 7 de la tercera proposta de resolució: *rebutjat per 16 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions* (p. 1916).
- Votació del punt 8 de la tercera proposta de resolució: *rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1916).
- Votació del punt 9 de la tercera proposta de resolució: *rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1916).
- Votació del punt 10 de la tercera proposta de resolució: *rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1916).
- Votació del punt 11 de la tercera proposta de resolució: *rebutjat per 17 vots a favor, 100 en contra i cap abstenció* (p. 1916).

Propostes de resolució del G. p. d'Iniciativa per Catalunya

- Votació de la primera proposta de resolució: *rebutjada per 49 vots a favor, 66 en contra i 5 abstencions* (p. 1916).
- Votació de la segona, la tercera i la quarta propostes de resolució: *rebutjades per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1916).
- Votació de la cinquena proposta de resolució: *rebutjada per 17 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions* (p. 1916).
- Votació de la sisena proposta de resolució: *rebutjada per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1916).

Propostes de resolució del G. p. de Convergència i Unió

- Votació de la primera, la segona, la setena i la desena propostes de resolució: *aprovades per 73 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions* (p. 1917).
- Votació de la tercera, la quarta, la cinquena, la sisena, la vuitena, la novena (llevat del punt 1) i l'onzena propostes de resolució: *aprovades per 71 vots a favor, cap en contra i 48 abstencions* (p. 1917).
- Votació del punt 1 de la novena proposta de resolució: *aprobat per 66 vots a favor, cap en contra i 54 abstencions* (p. 1917).

Propostes de resolució de l'A. p. del Centre Democràtic i Social

- Votació de la primera, la quarta, la cinquena, la setena i la vuitena propostes de resolució de l'A. p. del Centre Democràtic i Social: *rebutjades per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1917).
- Votació de la segona i la novena propostes de resolució: *rebutjades per 22 vots a favor, 66 en contra i 32 abstencions* (p. 1917).
- Votació de la tercera proposta de resolució: *rebutjada per 43 vots a favor, 66 en contra i 11 abstencions* (p. 1917).
- Votació de la sisena proposta de resolució: *aprovada per unanimitat* (p. 1917).

Propostes de resolució del G. Mixt

- Votació de la primera proposta de resolució: *rebutjada per 47 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció* (p. 1917).
- Votació de la segona proposta de resolució: *rebutjada per 49 vots a favor, 66 en contra i 5 abstencions* (p. 1917).
- Votació de la tercera proposta de resolució: *rebutjada per 50 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1917).
- Votació de la quarta proposta de resolució: *rebutjada per 15 vots a favor, 66 en contra i 39 abstencions* (p. 1917).
- Votació de la cinquena proposta de resolució: *rebutjada per 17 vots a favor, 98 en contra i 5 abstencions* (p. 1917).
- Votació de la sisena proposta de resolució: *rebutjada per 17 vots a favor, 98 en contra i 5 abstencions* (p. 1918).
- Votació de la setena proposta de resolució: *rebutjada per 17 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions* (p. 1918).
- Votació de la vuitena proposta de resolució: *rebutjada per 47 vots a favor, 66 en contra i 7 abstencions* (p. 1918).
- Votació de la novena proposta de resolució: *rebutjada per 47 vots a favor, 66 en contra i 7 abstencions* (p. 1918).
- Votació de la desena proposta de resolució: *rebutjada per 17 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions* (p. 1918).
- Votació de l'onzena proposta de resolució: *rebutjada per 15 vots a favor, 66 en contra i 49 abstencions* (p. 1918).

Propostes de resolució del G. Socialista

- Votació de les propostes de resolució (llevat del punt 3 de la proposta segona i del punt 1 de la tercera): *rebutjades per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 1918).
- Votació del punt 3 de la segona proposta: *aprobat per unanimitat* (p. 1918).
- Votació del punt 1 de la tercera proposta: *aprobat per unanimitat* (p. 1918).

Propostes de resolució del G. p. Popular

- Votació del punt 1 de la primera proposta de resolució: *aprobat per 74 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions* (p. 1918).
- Votació del punt 2 de la proposta de resolució primera: *aprobat per 114 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions* (p. 1918).

Votació de la segona proposta de resolució: *rebutjada per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 1918).*

Votació de la tercera proposta de resolució: *rebutjada per 17 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions (p. 1919).*

Votació de la quarta proposta de resolució: *rebutjada per 5 vots a favor, 98 en contra i 17 abstencions (p. 1919).*

Explicació de vot: *I. Sr. Fernández Díaz (P) (p. 1919), I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1919) i I. Sr. Clotas (S) (p. 1920).*

L'I. Sr. Subirà (CiU) intervé per contradiccions (p. 1921).

Explicació de vot (continuació): *H. Sr. Hortalà (ERC) (p. 1921), I. Sr. Ayguadé (M) (p. 1921), I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 1921).*

La sessió s'aixeca a un quart de tres del migdia i tretze minuts.

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a tres quarts de dotze del migdia i dos minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. Sol.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, d'Indústria i Energia, i de Comerç, Consum i Turisme.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Abans de continuar amb l'ordre del dia, aquesta Presidència es permet demanar l'assentiment del Ple per fer constar en acta la condemna de la Cambra per l'assassinat al Salvador del jesuïta Ignacio Ellacuría i els seus companys, tot desitjant una propera pau per al poble d'El Salvador. S'aprova? *(Pausa.)*

Es farà constar en acta.

El debat començarà amb la defensa de les resolucions presentades, que, d'acord amb l'article 124.2, s'ha establert l'ordre d'intervenció amb el resultat següent. En primer lloc, les propostes del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; en segon lloc, les del Grup d'Iniciativa per Catalunya; en tercer lloc, les del Grup parlamentari de Convergència i Unió; en quart lloc, les de l'Agrupació parlamentària del CDS; en cinquè lloc, les propostes del Grup Mixt; en sisè lloc, les propostes del Grup Socialista, i en setè i últim lloc, les del Grup parlamentari Popular. Per a cada proposta hi ha un torn a favor i, facultativament, un torn en contra, de deu minuts de durada. Després de defensades totes les propostes, es procedirà a la votació pel mateix ordre, i acabades les votacions hi haurà la possibilitat d'explicar el vot. Faig constar que abans que es procedeixi a les votacions, tots, totes les senyores diputades i els senyors diputats disposaran del text literal de totes les proposicions.

Pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana ha presentat tres resolucions a l'interior de les quals hi ha continguts apartats diversos dels tres elements, al voltant dels quals el nostre Grup ha configurat aquestes propostes que conclouen el debat d'orientació de la política general. Es tracta, en primer lloc, d'un primer bloc de proposicions, relatiu a l'àmbit de la consolidació de l'autogovern i desplegament de l'autonomia; en segon lloc, a l'àmbit de l'acció política i cultural, i finalment a tot un seguit d'aspectes sectorials de política general que fan referència a allò que podríem anomenar la modernització del país en els seus diversos aspectes.

Si ens referim al tercer d'aquests blocs, el que fa referència a la modernització del país en les seves diverses polítiques sectorials, les proposicions d'Esquerra Republicana parlen, d'una banda, d'exercir accions adequades per tutelar, impulsar, controlar i vigilar l'oferta de serveis públics. En primer lloc, sol·licitem, també, d'aquesta Cambra un debat específic sobre política financera, amb especial referència al fet de la fusió/absorció d'entitats d'estalvi, d'entitats de significació rellevant en el terreny de l'estalvi a casa nostra. Ens referim també a una redefinició de la política de turisme en relació amb les possibilitats de desenvolupament turístic a les zones turístiques d'interior i del turisme estacionari; parlem també de l'adopció

de criteris rigorosos pel que fa a la política de control i autorització d'abocaments de tota mena a Catalunya, per tal de procedir a l'extinció d'aquesta pràctica illegal; proposem també algunes mesures relatives a l'àrea de benestar social; per una banda, per tal que el Govern de la Generalitat assumeixi amb plenitud les seves competències amb responsabilitat en aquest terreny i l'atenció vigilant, en aquest cas concret, sobre la totalitat de residències geriàtriques tant de caràcter públic com privat; parlem també de prioritzar una acció global del Govern en relació amb els drets dels disminuïts físics i psíquics, i ens referim, també, a altres nivells, a la petició del traspàs de competències en matèria de protecció civil, per tal de poder assumir la direcció i la coordinació del pla PENTA. Parlem, també, de mesures polítiques i socio-econòmiques que tinguin com a objectiu immediat la millora i l'optimització de certes produccions del camp, concretament en allò que es refereix al cultiu dels fruits secs, l'oli i l'olivera.

A un altre nivell també, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta en les seves propostes de resolució la possibilitat de facilitar l'adquisició de propietats agràries, de dimensions adequades per part dels agricultors de Catalunya, i, en especial, dels més joves i dels més modestos; incloure en tot projecte d'obra pública promoguda per la Generalitat una anàlisi detallada de l'impacte ecològic, i també una reflexió, en aquest cas de suport als joves insubmisos a l'actual Llei d'objecció de consciència.

El segon dels blocs, d'aquestes propostes de resolució fa referència, si l'atenció dels il·lustres senyors diputats m'ho permet explicar, fa referència a l'àmbit d'acció político-cultural. Es tracta, en aquest sentit, de quatre iniciatives, una d'elles important des del punt de vista de l'equilibri territorial, ja que parla de les delegacions universitàries, fora, per tant, de l'àrea de Barcelona en el sentit de fer compatible l'existència de la quarta universitat amb la dotació i l'atenció a les delegacions universitàries fora d'aquesta àrea; una altra es refereix al necessari pluralisme, objectivitat, imparcialitat i equanimitat informativa que han de tenir els mitjans de comunicació públics, com és en aquest cas la Televisió de Catalunya; el desig que d'una forma clara i evident, de cara al curs vinent, la matèria de Geografia i Història formi part ja, de manera reglada, del pla oficial d'ensenyament no universitari, i finalment parlem també de la necessitat d'un programa detallat relatiu a l'estratègia que pugui incrementar substancialment l'ús lingüístic de la llengua catalana, més enllà del coneixement, relatiu a l'ús en aquest cas; sobretot en aquell terreny on aquest ús sigui més clarament deficitari.

El darrer dels blocs, en l'ordre que hem establert, el primer en les propostes de resolucions presentades, fa referència en tot cas a l'àmbit de la consolidació de l'autogovern i el desplegament de l'autonomia. En aquest punt, reprenem les paraules del President de la Generalitat en la seva intervenció de dies enrere; les propostes que presentem neixen totes elles d'aquella exigència nacionalista a què es referia el President de la Generalitat en el seu parlament; una exigència nacionalista on també, a partir de les seves paraules, deia que cap polític català se sentia satisfet de la nostra autonomia en aquests moments; coincidim amb això i li donem tota la raó, òbviament, entre altres coses perquè ens comporta considerar —com hem dit en tantes ocasions— la insuficiència del marc legal, també; però la

nostra discrepància de la manera i de la forma com la política de gestió de l'actual Govern de la Generalitat ha provocat també insatisfacció en l'ús i en l'exercici d'aquesta autonomia. Efectivament el nostre autogovern no està ben resolt, la situació financera és una situació financera que considerem discriminatòria, entre altres coses perquè ha quedat ja superat aquell estat que establia la Constitució segons el qual hi havia i es dibuixaven dos models d'autonomies; una, les autonomies de les nacions històriques, una altra les noves autonomies de la diversitat regional espanyola. Avui, a la pràctica, al nostre entendre, no hi ha més que dos tipus d'autonomies: aquelles que disposen d'una hisenda autònoma pròpia i aquelles que en tot cas són directament finançades per l'Estat.

En les nostres propostes, doncs, fem referència a tot aquest seguit de factors, ens sumem i reprenem el fil del diàleg de totes les forces polítiques per aconseguir una actitud al màxim d'unitària possible per a la consolidació i l'augment del nivell d'autogovern; en conseqüència proposem, com ja és també una proposta clàssica des d'Esquerra Republicana, la reforma del marc legal que considerem insuficient. (*Remor de veus.*) Parlem també d'exhaurir els àmbits competencials pendents, i, òbviament, després d'aquestes referències al sistema de finançament, hem proposat, justament per aquest motiu, la necessitat evident de procedir a un canvi del sistema de finançament per al qual ens semblava que podia ser de la màxima utilitat per a totes les forces polítiques la redacció, la confecció d'un informe comparatiu de les diverses propostes de finançament que han anat fent també la diversitat de forces polítiques.

Acabàvem aquest primer bloc amb dues referències: d'una banda, al model de policia; nosaltres tenim en aquests moments la sensació i la percepció clara que és un model de policia que no avança, que és un model que està congelat: tant és així que de vegades això porta a fer passos, passos endavant que no són més que autèntiques fugides endavant, com, des d'aquest punt de vista, seria probablement la mateixa funció que fan en aquests moments els Mossos d'Esquadra vigilant la presó de Quatre Camins; serien així l'únic cos civil de tot l'Estat que faria unes funcions d'aquest tipus, però resulta que els mateixos mossos que en aquest cas poden vigilar persones penades i condemnades, en canvi, no són bons per procedir a la detenció d'aquestes mateixes persones. Es tracta, des d'aquest punt de vista, per nosaltres, doncs, de fer complir, i desenvolupar aquell model de policia aprovat per aquest Parlament en l'horitzó d'un model policial de substitució per la policia de Catalunya, dels cossos i forces de seguretat de l'Estat.

I, finalment, ens referim també a la confecció d'un calendari laboral en el qual allò que prevalgui, per sobre de tota altra consideració, sigui la tradició festiva pròpia del país; tradició festiva que nosaltres entenem que en molts casos allò que cal i que és imprescindible com en tantes ocasions és també i sobretot la voluntat política de qui governa, la voluntat política de qui governa amb majoria, perquè l'altre dia sentíem parlar, quan es feia referència al concert econòmic que havia proposat el nostre Grup en el seu moment i també el Grup de la majoria, que aleshores es tractava de dos grups minoritaris, el panorama ha canviat sensiblement i un d'aquells grups —m'estalvio de dir que no és el nostre, malauradament— és en aquests moments majoritari, per tant, té l'oportunitat de procedir, si té la voluntat política i l'exigència nacionalista a què el Molt Honorable Pre-

sident es referia, té la possibilitat, doncs, de procedir a posar les bases per a aquest canvi. Es tracta, doncs, finalment, tal com se'ns deia des d'aquesta mateixa tribuna dies enrere, de començar a concretar què és el que volem, què és el que necessitem i què és el que desitgem. Ens deia —i acabo— el senyor President que encara no hem arribat. Encara no hem arribat on? Ens ho deia des d'aquesta tribuna i ens ho repetia ahir en la presentació d'un nou setmanari en llengua catalana; ens deia: «encara no hem arribat». Probablement, la concreció d'aquest «on hem d'arribar» no interessi el Grup de la majoria, perquè —com ens comentava amb molta amabilitat i correcció un il·lustre membre del seu Govern—, en la mesura que aquesta concreció es produeix, a banda i banda es produiria la pèrdua de suport electoral; quan es concreta, doncs, es perd. I així es produeix aquesta situació política en la qual la majoria insinua però mai no arriba a ensenyar. Creiem que ja ha començat a arribar el moment en què es digui finalment on volem arribar, veure si el lloc on volem arribar efectivament és el que ens interessa i el que ens convé, i veure si tenim la gosadia i la voluntat política d'arribar-hi finalment. Altrament, com deia Sèneca, ens trobarem en aquella situació en què, tard o d'hora, tots podem arribar a la conclusió que no hi ha vent favorable per a qui no sap on va.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Carod-Rovira. Hi ha possibilitat d'un torn en contra. (*Pausa.*) No havent-hi torn en contra, té la paraula, per defensar les propostes del seu Grup, d'Iniciativa per Catalunya, l'Il·lustre Diputat senyor Saura.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup parlamentari ha presentat sis propostes de resolució, propostes coherents amb dos dels que van ser els grans eixos de la intervenció del President d'Iniciativa per Catalunya, Rafael Ribó, en el debat d'aquests dies.

Aquests dos eixos fan referència a la necessitat de l'ús social de l'Estatut i a la necessitat de millorar l'actual grau d'autogovern. Qüestions estretament lligades: no es pot parlar, a Catalunya ni enlloc, d'intentar millorar el grau d'autogovern sense fer-ne un ús social, d'aquest mateix autogovern, i, al temps, no es pot avançar, en un ús social de l'Estatut sense plantejar també la millora de determinats aspectes competencials de l'autogovern.

Crec que aquests dies hem assistit a un debat polític important; crec, fins i tot, que aquest debat polític ha significat, en molts casos, una clarificació més important de les posicions polítiques dels diversos grups parlamentaris, però crec que aquest debat polític no acabaria bé si els acords que avui prenem en aquesta Cambra no responen al que són avui les principals preocupacions de Catalunya; seria trist, després d'aprovar avui les resolucions del debat de política general de Catalunya, que aquestes resolucions, aquestes resolucions no estiguessin en consonància amb el que són avui les principals preocupacions dels homes i les dones que viuen a Catalunya. En aquest sentit, creiem que és fonamental, hi insisteixo, que els temes relacionats amb l'ús social de l'Estatut i amb propostes per millorar l'autogovern estiguin en el centre de les resolucions que aprovem.

A continuació els vaig a fer defensa de les sis propostes de resolució. La primera fa referència a la necessitat que el Consell Executiu impulsi la concertació social, que aquesta concertació

social a Catalunya s'ha de concretar amb aspectes importants de la plataforma sindical prioritària signada per Comissions i UGT, i que s'ha d'anar, ràpidament, a la formació del Consell Econòmic i Social. Ara fa un any UGT i Comissions a Catalunya presentaren el que en van dir un document de «Catalunya solidària»; és cert que es van obrir diverses taules de negociació, però també és cert que, pràcticament —excepte en una taula de negociació—, no hi ha hagut acords, acords de temes importants que els dos sindicats més importants de Catalunya havien plantejat. Es pot dir que el 14 de desembre ha passat, que hi ha hagut eleccions generals, però cal ser conscient que els vells problemes —o els no tan vells problemes— en relació amb les aspiracions socials de la majoria de la població que han representat els dos sindicats més importants avui continuen estant pendents de resoldre, i ho estan a Espanya i ho estan a Catalunya, i el Govern de Catalunya ha de reorientar la seva política —hi insisteixo— sobre la base de donar sortida a les aspiracions socio-econòmiques repetidament expressades, però s'ha de donar sortida també a la necessitat que els agents socials participin en temes tan importants com el de la formació ocupacional: no és possible que, des del Consell Executiu, es faci formació ocupacional incomplint les recomanacions de la Comunitat Econòmica Europea, que diu que aquesta formació ocupacional s'ha de fer d'acord amb els sindicats. Per tant, esperit de la primera resolució: necessitat de concertació social, concreció dels aspectes de la plataforma sindical prioritària a Catalunya i formació, creació del consell econòmic i social.

Segona resolució. Possiblement sigui innecessari explicar-la: pràcticament tots els grups hi han fet referència, en el debat, i pràcticament tots els grups ho plantegen com a propostes de resolució. Es tracta de decidir l'establiment d'una renda mínima d'inserció. Crec, insisteixo, que no cal que justifiqui això. Dir que hem dit repetidament que estem en un moment de recuperació del creixement econòmic, que estem en un moment de grans avenços tecnològics i científics, però que avui la pobresa i l'exclusió social, no només no han desaparegut, sinó que, ans al contrari, per a importants col·lectius de la població s'estan agreujant. Això, ho demostra un recent estudi de la Comunitat Econòmica Europea, o, com l'altre dia feia esment en Rafael Ribó, ho demostren diversos estudis a Catalunya.

I hem de dir que aquest tema, aquest tema potser és avui, des de la nostra perspectiva política, un dels temes que avui, aquí, hauria de quedar clarament definit; que avui, com a conclusió del debat de l'estat polític de Catalunya, no serveix dir que hem de continuar estudiant; això no serveix: avui, el que serveix per a Catalunya és que aquest Parlament de Catalunya es pronunciï clarament que l'any que ve existirà una renda mínima d'inserció, renda mínima d'inserció que nosaltres varem dir l'altre dia que hi ha projectes, que hi ha estudis de la mateixa Conselleria de Benestar que la situen, en un primer pas, en 14 o 15.000 milions de pessetes, i —com també l'altre dia es va demostrar— controlant determinats aspectes de la despesa de la Generalitat, l'actual pressupost, és possible fer-ho. Per tant, insisteixo: aquest és un tema clau; votarem totes les propostes de tots els grups que ho plantegin clarament, però ens abstindrem en aquelles propostes de resolució que simplement diguin que el que cal fer és continuar estudiant.

Tercera resolució. Després del tema de la renda de mínima inserció, des de la nostra posició política, potser en aquests mo-

ments també el segon tema més important socialment: el tema de l'habitatge. Aquesta resolució insta el Govern de la Generalitat a fer un programa plurianual urgent de construcció de promoció pública a Catalunya. I podria tenir moltes raons, moltes justificacions; jo en vull citar tres, només. Primera: aquest ha estat un tema d'àmplia coincidència de tots els grups parlamentaris. Segon bloc que fonamenta aquesta resolució: el mandat constitucional; l'article 47 de la Constitució, no només reconeix el dret que tothom tingui un habitatge digne, sinó que insta els poders públics a promoure les condicions necessàries perquè aquest dret es porti a terme. Hem vist com tots els recents informes del Síndic de Greuges una i altra vegada plantegen el tema de l'habitatge com un dels temes més greus a Catalunya. I el tercer bloc de qüestions, de fonaments són les dades.

Vull repetir algunes dades per fonamentar aquesta resolució: a Catalunya, del 83 al 87, s'han fet 6.000 —només 6.000— habitatges de promoció pública, en dades de la mateixa Conselleria. En l'estadística de construcció d'habitatges de la Conselleria des de fa un any ha desaparegut el recompte de promoció pública d'habitatges, ha desaparegut. Diu: «ara no ho farem mes per mes perquè una estadística acurada necessita altres dades»; possiblement ha desaparegut perquè, fins i tot, a la majoria del Govern la podrien ofendre les dades mensuals de la promoció pública d'habitatges. I en les mateixes dades de la Conselleria hem vist com els habitatges de promoció pública han baixat el 46% en els últims dos anys; les subvencions per a operacions de rehabilitació pràcticament han desaparegut, les operacions de rehabilitació han baixat el 56% i el que s'ha produït ha estat un increment importantíssim de l'habitatge lliure i dels preus de l'habitatge.

I la pregunta és: davant d'aquesta situació, quina és la planificació del Govern de la Generalitat. I la resposta és clara: cap, no existeix cap planificació. I nosaltres el que estem dient és que el tema de l'habitatge, avui, cal situar-lo, hi insisteixo, entre els dos o tres principals problemes urgents socials de Catalunya, que implica necessàriament definir objectius —quants en volem construir—, que això no es pot fer anualment, que cal fer programes plurianuals, i que cal recuperar l'ús social de l'habitatge. Avui, no només a Catalunya, a Espanya també, ha desaparegut la política d'habitatge: s'ha passat d'una concepció social de l'habitatge a una concepció mercantilista de l'habitatge; avui l'habitatge el que és és objecte d'especulació, de negoci, però l'objecte de la política d'habitatge de l'Administració central i de l'Administració catalana no és fer allò que diu la Constitució Espanyola.

Una altra resolució fa referència a la construcció d'Europa. La pregunta és: quina Europa volem construir? I en aquesta resolució el que plantegem és la necessitat que el Parlament de Catalunya constati el retard en l'organització de la dimensió social d'Europa. Les senyores i els senyors diputats saben que el mes vinent, a Estrasburg, el Consell d'Europa fa una reunió decisiva: es tracta d'examinar els temes relacionats amb la dimensió social d'Europa. I, per tant, el que proposem és que aquest Parlament, d'una banda, constati aquest retard, insti en la necessitat d'avançar en aquest tema. I vull dir que aquest no és un tema més; també podria justificar-ho amb moltes raons: dir que és un tema de justícia; dir que és un tema important; dir que avui a Europa estem assistint a una certa tendència a redefinir a l'alta els aspectes de la unitat econòmica, però a redefinir a la

baixa els aspectes socials, i que quan estem parlant de la qüestió social europea del que estem parlant és d'un tema que afecta molt directament la identitat mateixa d'Europa. El tema de la qüestió social avui no és un tema més: és un dels temes que apunta a la identitat mateixa de l'Europa que volem construir.

La cinquena resolució parla de Vandellòs. En el tema de Vandellòs hem de dir que a Catalunya pel tema nuclear hi haurà una sensibilització diferent abans i després del 19 d'octubre; que en aquests moments el Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya coincideix pràcticament amb la resta de grups a exigir les màximes mesures de seguretat, a demanar una revisió del PENTA, a promoure una investigació de per què ha estat l'accident i que s'assumeixin responsabilitats, en la necessitat de reclamar competències. Tots aquests són temes que, d'una o altra manera, la majoria de grups parlamentaris avui plantegen. Però hem de dir que el gran risc que ha significat l'accident de Vandellòs i les informacions que hem rebut posteriorment que un 25% de l'energia de Vandellòs es passa a França i després França l'exporta a Espanya, determina que avui, ni per problemes de producció elèctrica, ni per problemes de seguretat, aquesta central nuclear no ha de continuar funcionant. I, per tant, plantegem en aquesta resolució la necessitat del tancament de la central nuclear...

El Sr. PRESIDENT: Vagi acabant, senyor Saura, perquè s'ha excedit en un trenta per cent en el temps concedit.

El Sr. SAURA: Gràcies, senyor President. Defenso l'última resolució i acabo.

L'última resolució fa referència a la necessitat de crear una taula de grups parlamentaris a Catalunya que examini la situació, les mesures, les propostes que s'han de fer per tal de millorar les competències actuals de l'autogovern. Si vostès, senyores i senyors diputats, repassen els últims debats de política general d'aquest Parlament, hi ha hagut una gran coincidència: hi ha moltes qüestions legislatives que cal modificar. El que fem és una proposta que, amb rigorositat, amb serenitat, però amb una certa urgència, tots els grups parlamentaris d'aquesta Cambra puguem examinar de quines lleis de bases hem de demanar la modificació; en quins sentits hem de demanar l'aplicació de l'article 150 de la Constitució, i, fins i tot, quins són aquells aspectes que han de significar, possiblement, la reforma de l'Estatut. Per tant, creiem que aquesta resolució és una resolució que, sense posar sobre la taula com a qüestió a priori la posició política de cada un, és una resolució que ha de fer possible que tots els grups parlamentaris puguin arribar a una oferta, al màxim d'unitària, de millora de les competències del nostre autogovern.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Saura. Si no hi ha torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Sesmiolo, en representació del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. SESMILO: Moltes gràcies, senyor President. Per presentar les propostes del nostre Grup, de Convergència i Unió. S'emmarquen —i fins i tot tenen l'estructura, en el moment de presentació— en la mateixa línia i en la mateixa cadència, fins i tot, del discurs plantejat el primer dia pel President. És a dir, unes afecten la competitivitat, unes altres afecten la política social i unes altres afecten el nostre autogovern. Per emmarcar-les, voldria simplement recordar una frase del discurs d'investidura del President Pujol per a aquesta legislatura, en la

qual deia, diu: «Som defensors de la nació i de la societat, però som, *sobretot*, defensors de les persones». I el «sobretot» el subratllava. Pot ser aquesta frase la que millor reflecteixi l'esperit amb el qual nosaltres hem presentat les nostres propostes de resolució.

Pel que respecta al primer bloc, el de la competitivitat, hi ha un seguit de propostes de resolució en el qual, en la primera, el Grup parlamentari —com no podia ser d'una altra manera— s'associa a la proposta del Govern i l'impulsa a avançar en el camí de la competitivitat, continuem amb altres propostes, per exemple, la segona, que fa un especial èmfasi en el tema de la formació professional; la formació professional, malgrat tot, voldria que quedés clar que no solament és una eina, segons la nostra concepció política, per a la competitivitat, sinó que entra dintre del marc més general de la lluita contra l'atur, i, diguem-ne, aquesta resolució, que fa especial èmfasi en la formació professional, s'emmarca dins de la política del Consell Executiu i del Govern del nostre país en el que fa referència també a la formació ocupacional. No cal oblidar que en aquest últim exercici la partida pressupostària pràcticament s'ha triplicat, i que estem pendants del traspàs de la formació ocupacional per l'INEM per poder fer una política global de formació en la doble vessant de la competitivitat i de la lluita contra l'atur.

La tercera fa referència que el Parlament insti el Govern de la Generalitat a aprofundir en les seves polítiques de fer compatible el progrés i la competitivitat amb la protecció de la natura. És, simplement, doncs, una relació de les polítiques que té engegades el Govern de la Generalitat, tenint present —i m'agradaria matisar— el que deia el President en el seu discurs: que per nosaltres les persones que viuen en els espais que s'han de protegir són les primeres que tenen dret a viure en l'espai que s'ha de protegir, i em sembla que, amb la seva frase, tenen dret a viure del bosc, tenen dret a viure de la terra.

La quarta fa una referència... No ho sé, alguns de vostès potser la trobaran reiterativa, però ens ha semblat —perquè hem intentat abastar tots els diversos plantejaments que va plantejar el President en el seu discurs— ratificar el suport del Parlament a la ciutat de Barcelona pel tema dels Jocs Olímpics. El President ho va emmarcar, també, dins de la política de competitivitat, com representa per a Barcelona i per a Catalunya un repte important, i està feta, no amb l'esperança, jo diria amb la confiança absoluta que això sortirà bé i que ens en sortirem positivament, i encoratja el Govern a continuar els compliments estrictes dels seus compromisos, com fins ara ha fet, en el desenvolupament i en l'organització dels Jocs.

Les resolucions 5 i 6, i àdhuc la 7, fan referència a la problemàtica que ha estat tractada per altres grups, sobre el tema actual, avui, del que podríem dir el deficient funcionament d'una central en concret, i de la problemàtica de la seguretat dintre del que és l'energia nuclear. A nosaltres ens sembla que són unes resolucions, si més no, contundents. Si vostès ens donen la gràcia de llegir-se-les, veuran que la nostra posició és clara, nítida i contundent, i que tant en el que fa referència al PENTA com en l'exigència davant el Consejo de Seguridad Nuclear en aquestes qüestions la posició del nostre Grup parlamentari —ho repeteixo— és contundent i es complementa amb la reiterada petició que el Govern de l'Estat, o l'Estat transfereixi al Govern de la Generalitat la protecció civil.

Passat aquest primer bloc, que diríem que fa referència,

doncs, a la primera part del plantejament del President de la Generalitat en el discurs, en iniciar aquest debat sobre la política general, passàrem a la segona part, que és la que toca els aspectes socials. Hi ha una resolució, la que presentem com a número 8, en la qual s'insta el Govern —és cert— que continuï i completi els estudis, però també amb la confiança que permeti incloure ja en els pressupostos de la Generalitat una partida que faci possible que arribi aquest salari d'inserció social al major nombre possible de famílies.

És coneguda la posició i l'actitud del nostre Govern envers aquest problema; també és sabut que, malgrat no tenir les competències estrictes en aquest terreny —i el que és més important, el finançament i els cabals necessaris per portar la política que voldríem—, es tracta de la concreció en mesures d'una actitud política d'aquell principi que res del que passa a Catalunya ha de ser aliè al nostre Govern, i també l'actitud política que, malgrat les mancances alienes a la pròpia voluntat, el Govern té la voluntat ferma i decidida d'avançar en el camp aquest de l'atenció a les persones que no poden seguir, amb la implantació d'aquesta renda mínima d'inserció per a les famílies que ho necessitin.

Passem després al capítol, diguem-ne, del nostre autogovern, el capítol que en la darrera part del seu discurs va plantejar el President de la Generalitat. En aquest sentit, quan parlem del nostre autogovern, no únicament volem avançar respecte —i avancem— a les nostres relacions amb el Govern de l'Estat, sinó que també tenim els ulls posats en un altre dels àmbits en els quals també cal preservar la nostra identitat, cal preservar el nostre autogovern, les cotes d'autogovern que una Europa unida políticament ens permeti. En aquest sentit, si s'ho llegeixen bé, encara que concretem els exemples amb el programa Lingua i amb el desig unitari d'aquest Parlament que el català sigui llengua oficial a les regions comunitàries, avancem en l'impuls que creiem que ha de tenir el nostre Govern pel Parlament perquè negociï amb el Govern de l'Estat una fórmula que garanteixi la presència de les comunitats autònomes a Brussel·les, als organismes comunitaris, però especialment d'aquelles que tenen una cultura, una història, una llengua pròpies. Ens explicava el President en el seu discurs l'exemple dels belgues, que en la discussió, per exemple, del programa Lingua tenien representants de comunitats de parla alemanya —si no ho recordo malament, una petita zona del Jura—, de parla flamenca i de parla francesa; és un model. Nosaltres, en aquest cas, el que farem és instar el nostre Govern perquè aconsegueixi, mitjançant la negociació, que el Govern de l'Estat arbitri alguna fórmula que faci possible aquesta participació —especialment, ho repeteixo, en els temes que ens afecten— a aquelles comunitats autònomes que tenen personalitat cultural, lingüística i històrica pròpies.

La proposta número 10 fa referència als temes de finançament, i aquesta serà en la que m'estendré una mica més, perquè em sembla que té alguns elements que m'agradaria destacar davant la Cambra. En primer lloc, fem èmfasi que davant la negociació del model de finançament que s'ha d'aplicar a partir de l'any 91, farem èmfasi —deia— en la necessitat que hi hagi un diàleg previ, prioritàriament, ja, a partir d'aquest moment, amb les forces polítiques de Catalunya. Per tant, el nostre impuls, la nostra instància, en instar el Govern, el Grup parlamentari de Convergència i Unió, sobre la política que cal ende-

gar de cara a assegurar un finançament correcte a partir del 91, comença per aquí, per la necessitat que a Catalunya s'endeuï un diàleg amb les forces polítiques, primer punt. Segon, evidentment, a partir d'uns acords mínims, iniciar el diàleg amb el Govern de l'Estat, però també especifiquem sobre la base de què: sobre la base de l'article 45 de l'Estatut. Nosaltres continuem pensant que, si aprofundim, si complim, si es compleixen les previsions que figuren en l'article 45 de l'Estatut, és possible d'obtenir un finançament satisfactori per a Catalunya. Després, reflectim o exposem els principis que creiem que hauria de tenir aquesta negociació o, més ben dit, la resultant d'aquest sistema de finançament. Com no podria ser d'una altra manera per al Grup que dona suport al Govern, coincideixen pràcticament fil per randa amb els sis principis que va exposar el President de la Generalitat en el debat.

I, després, també hem cregut oportú, al final, indicar que el resultat final de la revisió —i ho llegeixo textualment— ha de permetre superar la discriminació actual en relació amb les comunitats de règim foral; em sembla que és prou explícit. No solament és un mandat constitucional, sinó que jo diria que és un mandat de solidaritat.

Per últim, l'última proposta que presentem —i no la menys important— és la que requerim perquè les ampliacions de crèdit que es fan a l'INSALUD s'apliquin automàticament a l'ICS amb el lliurament de tresoreria corresponent. Em sembla que és tan obvi, i em fa l'efecte que el sentiment de tota la Cambra és tan unitari, en aquest aspecte, que no hi insistiré. Sí que fem referència a les propostes d'altres grups —senyor President, si m'ho permet, un moment—, diríem que, en general, han vist l'esforç del nostre Grup parlamentari per presentar resolucions que abastessin, pràcticament, tots els aspectes del discurs que va plantejar el President de la Generalitat en aquesta Cambra. Evidentment, nosaltres votarem les nostres. Hi ha altres propostes que són similars, que fins i tot podrien coincidir, que en algun cas es podria buscar alguna formulació que acostés posicions, però em sembla que, precisament, les nostres —i em sembla que ho trobaran lògic— són les que més s'adequen a la nostra manera de pensar i a la nostra manera de veure com cal fer aquest impuls al Govern, de resultes d'aquest debat.

Falta sentir les intervencions d'altres grups parlamentaris que ens poden permetre de votar alguna resolució més. Jo, en principi, els avanço que n'hi ha dues, una sobre els habitatges, que ha presentat el CDS, l'Agrupació parlamentària del CDS, i una altra sobre barreres arquitectòniques, que ha presentat el Grup Socialista, que, en principi, creiem que són favorables a la seva votació en el moment de ser plantejades. Repeteixo que en el transcurs de sentir els diversos oradors prendrem posició definitiva sobre altres qüestions. Hi ha altres qüestions que també vostès comprendran que, votant només les nostres, són de difícil votació; per exemple, el tema de la Vall d'Aran, nosaltres no podem admetre resolucions que signifiquin una crítica a un Govern que ha estat el que ha tingut una especial sensibilitat sobre els temes de la Vall d'Aran, però, a més a més, això ja és al Parlament, i encara que sé que no ha estat la voluntat del Grup proponent, diguem-ne, de devaluar el paper del Parlament, la llei és al Parlament i som tots nosaltres, els representants del poble de Catalunya, els que ens hem de decidir sobre la forma concreta i definitiva que ha de tenir aquesta llei i, per tant, si m'ho permeten, *stricto sensu*, ja no és a mans del Govern. Per

tant, ens sembla sobrer.

Dit això, repeteixo que la tònica general i el comportament del nostre Grup serà votar favorablement, com és molt lògic, d'altra banda, les nostres propostes de resolució perquè entenem que comprenen tot el ventall, i en aquells casos que ens ha semblat que potser no calia, però que altres grups han tingut, diguem-ne, l'encert d'introduir alguns temes també exposats en el discurs del President, com —ho repeteixo— és el tema dels habitatges pel CDS o el tema de les barreres arquitectòniques pel Grup Socialista, doncs, també les votarem i, en la resta, ens atindrem a les nostres posicions.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sesmió. No havent-hi torn en contra, com sembla, per l'Agrupació parlamentària del CDS, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martín i Toribio. Li recordo que li corresponen set minuts i mig.

El Sr. MARTÍN: Honorable President, il·lustres senyors diputats, il·lustres senyores diputades, l'Agrupació parlamentària del Centre Democràtic i Social ha presentat un conjunt de nou propostes de resolució subsegüents al debat sobre l'orientació política general del Consell Executiu.

Les dues primeres propostes que presenta el nostre Grup fan referència a esdeveniments produïts a la central nuclear de Vandellòs I, com a conseqüència de l'incendi que es va declarar el propassat dia 19 d'octubre d'enguany. Aquest incendi ha posat de manifest les greus deficiències existents al nostre país en matèria de seguretat a l'entorn de les centrals nuclears. El PENTA encara no està acabat, i això després de divuit anys de posada en marxa de la primera central nuclear de les quatre avui existents a Tarragona.

S'han produït contradiccions importants a l'hora de valorar l'actuació dels bombers de la Generalitat en les tasques d'extinció de l'esmentat incendi, tot i havent-hi absoluta unanimitat a valorar l'esforç personal i el sacrifici de tots ells en l'exercici de la seva tasca; contradiccions importants que s'han posat de manifest al llarg del debat i que reflecteixen les opinions que en cap cas poden considerar-se gratuïtes.

Creiem que és necessari, ara com ara, instar el Govern per tal que adopti les mesures adients que garanteixin l'eficaz funcionament del PENTA, dins de l'àmbit de les competències que avui té la Generalitat sobre aquest particular, com creiem també que és indispensable —en el marc de l'aprofitament de l'autonomia de Catalunya que venim reclamant insistentment— que la Generalitat disposi de les competències en matèria de protecció civil que permetin un control directe i exhaustiu dels mitjans de seguretat de què es disposa i que es garanteixi, alhora, el màxim nivell de seguretat en els supòsits d'emergència nuclear.

El medi ambient va ocupar una part molt important del discurs d'aquesta Cambra d'abans-d'ahir. La preocupació per la situació compromesa del nostre medi ha estat una constant en la nostra activitat parlamentària. Sense anar més lluny, en el propassat període de sessions, els diputats del CDS hem endegat trenta-quatre iniciatives parlamentàries directament relacionades amb el medi.

Fa uns mesos, substanciant una interpellació al Consell Executiu sobre aquest tema, vàrem proposar la creació d'una conselleria de medi ambient. Aleshores no vàrem tenir tot l'èxit que desitjàvem, i ens vàrem haver de conformar amb la prome-

sa —avui feta realitat— de la creació de la Direcció General del Medi Ambient, adscrita al Departament de Política Territorial i Obres Públiques; però no ens conformem amb això.

Quan es parla tant i tant en els mitjans de comunicació, durant les darreres setmanes, sobre un possible remodelatge del Consell Executiu —per cert, curiosament el tema no ha sortit en el debat—, creiem que aquesta circumstància, si finalment es produeix, serà una excel·lent ocasió per fer efectiva la nostra demanda, que considerem imprescindible i urgent.

Al 1993 ens integrarem plenament a la Comunitat Econòmica Europea; això significarà la plena entrada en vigor de tot un conjunt de directives que avui no respectem i que, si persisteix l'actual situació, ens podrien portar a ésser acusats —i amb tota la raó— de competència deslleial en aspectes ecològics.

Moltes vegades tots ens congratulem de l'arribada d'inversions estrangeres i del creixement, a casa nostra, d'importants plans industrials, i potser, moltes vegades també, ens creiem o ens volem creure que aquests assentaments industrials es produeixen per les bones condicions que oferim a Catalunya, cosa que gairebé sempre és, almenys parcialment, certa, però a vegades, moltes vegades, ens assalta el dubte, si no la certesa, de si bona part d'aquestes inversions es condueixen cap a casa nostra no només per la nostra bona situació, sinó també per la nostra gran permissivitat en exigir el compliment de les directrius europees.

L'aprovació del Pla de Residus Industrials va tornar a ésser anunciada pel President de la Generalitat; no és la primera vegada —com ja ho vàrem palesar en la nostra intervenció— que es feia aquest anunci en aquest Parlament. Cal insistir-hi, i cal que, d'una vegada per totes, quedi garantida tant la seva aprovació formal com la seva posterior execució; determinar amb precisió i rigorositat els seus terminis i dotar-lo de les inversions necessàries.

La necessitat d'una política d'habitatge adequada —i aquí em congratulo de l'anunci que ha fet el representant del primer Grup de la Cambra—, la necessitat —dic— d'una política d'habitatge adequada, una cosa que sempre ens ha semblat evident, ha assolit darrerament un especial grau de peremptorietat. Els preus, tant d'adquisició com de lloguer dels habitatges, han crescut de manera espectacular i especulativa, fins a superar, de molt, les possibilitats raonables de la major part dels ciutadans.

Mitjançant la nostra proposta de resolució sisena, pretenem incrementar totes aquelles actuacions —promoció de sòl urbanitzable, realització de programes, etcètera— que permetin accedir a la propietat o al lloguer d'un habitatge digne i humà al sector més desfavorit de la nostra societat. Dèiem abans-d'ahir, en el nostre discurs, que el quart món català o la Catalunya marginal, aquella que no pot seguir, representa aproximadament un 20% del total de la població.

Els centristes catalans fem nostra la llicència d'una societat justa i solidària que garanteixi uns nivells de benestar suficients per a tothom, especialment per als sectors més desprotegits. Des d'aquesta afirmació, s'ha de fer efectiva des del Govern de la Generalitat el mandat estatutari d'oferir una adequada protecció social a tots els catalans i, en aquest sentit, s'ha de fer efectiva la implantació a Catalunya, a partir de 1990, de la renda mínima d'inserció.

És imprescindible —i ho hem de dir moltes vegades, i ho hem de repetir avui aquí— aprofundir en la nostra autonomia.

Creiem, i així ho reiterem, que l'Estatut, que ara ha complert deu anys de vigència, és encara una eina vàlida per avançar significativament en l'aprofitament de l'autonomia de Catalunya. Però, perquè això sigui possible, haurà de canviar el tarannà restrictiu socialista de la interpretació de l'Estatut, i s'haurà de canviar, al 1991, el model de finançament de la nostra autonomia. Deia ahir el President Pujol que no sempre l'esforç unitari de totes les forces polítiques catalanes ha donat els millors fruits per a Catalunya; creiem, però, que una consciència bàsica de totes les forces democràtiques amb representació parlamentària en els punts bàsics o en d'altres proposats pel President de la Generalitat en el seu discurs, abans de discutir d'un model de finançament, és, a hores d'ara, absolutament imprescindible per tal de garantir l'èxit. Aprofundir en l'autonomia de Catalunya vol dir donar passes endavant, vol dir esgotar les possibilitats estatutàries i constitucionals; vol dir, en definitiva, la solució de totes, de totes les competències que possibilita l'Estatut i la Constitució.

Creiem, arribada l'hora, que, sens perjudici d'acabar finalment amb el procés de transferències de les ja poques competències en fase de negociació, d'iniciar el desenvolupament de les possibilitats —que són moltes— que ofereix l'aplicació de l'article 152 de la Constitució per tal de transferir o delegar a la Generalitat de Catalunya totes aquelles competències de titularitat estatal que, per la seva naturalesa, en siguin susceptibles.

Acabo, senyor President, dient que hem estat temptats, senyores i senyors diputats, de presentar una desena proposta de resolució, mitjançant la qual s'instés el Consell Executiu, no només a complir el Reglament del Parlament, sinó a afavorir, finalment, l'exercici de les tasques de control del Govern per part de l'oposició. Finalment, hem renunciat a fer-ho, perquè encara creiem que el Govern reflexionarà, que el Govern canviarà l'actitud. Ens agradaria no haver-nos equivocat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Martín i Toribio. Si no hi ha torn en contra, correspon ara intervenir al Grup parlamentari Mixt. Tinc entès que es divideixen el temps entre els diputats senyor Celestino Sánchez i el senyor Pere Ayguadé. Té la paraula el senyor Pere Ayguadé.

El Sr. AYGUADÉ: Senyor President, senyores i senyors diputats, pujo en aquesta tribuna a defensar part de les propostes de resolució que el Grup del qual sóc portaveu ha presentat a aquesta Cambra a la seva consideració, però també pujo amb un ànim determinat, perquè durant aquests dies hem pogut escoltar atentament el desenvolupament d'un debat que considero important, profund, un debat que, com a conclusió del qual i com a concreció d'aquest, aconseguim que es portin tot un conjunt de propostes de resolució que permetran —crec jo—, si es compleixen, solucionar certs problemes que en aquests moments es produeixen en el nostre país. Però també pujo amb l'ànim..., perquè des de l'inici del debat a avui han succeït tota una sèrie de coses, coses que no fan res més que donar-me una mica la raó quan en la meua intervenció deia que la democràcia en el nostre país era minsa al començament i continua essent minsa avui.

Presentem una proposta de resolució en la qual demanem que es resolgui d'una vegada el problema que pateixen els parcers de Montagut. Abans d'ahir, més de cinquanta guàrdies d'una empresa de seguretat van atacar fora de la finca uns page-

sos que volien regar amb la seva aigua i amb la utilització d'una segla. Quan trucaven i reprimien uns parcers vells, els més joves varen ser amenaçats amb les pistoles, i un d'ells va ser detingut per un guàrdia de seguretat —no parlo de les forces públiques de seguretat, un guàrdia d'una empresa privada de seguretat—, emmanillat i llençat com si fos una bèstia en un magatzem, allí a terra. I, senyores i senyors diputats, quelcom més greu: quan els mateixos parcers van anar a preguntar a la Guàrdia Civil on era aquell parcer que s'havien endut, els guàrdies de l'empresa privada de seguretat van dir: «aquí no hi és», i van haver de buscar-lo fins que el van trobar, encara a terra i emmanillat, com una bèstia, a terra, en un magatzem d'una empresa.

El senyor Pujol ens parlava que cal que molts empresaris del país vagin creixent, que vagin fent el nostre país gran, empreses grans que funcionin bé, que ens donin prestigi, que ens donin treball, que ens donin riquesa, encara que en tinguí molta més l'empresari —jo hi estic d'acord, en això—, però hi ha alguns empresaris que no mereixen, senyores i senyors diputats, actuar d'aquesta forma en aquest país, perquè aquests empresaris són sobre els que es demostra que el President de la Generalitat hauria d'actuar amb autoritat, i aquest Parlament també, dient: «no ens posin en aquests conflictes tot el país». Perquè un empresari amb més de quinze mil hectàrees de terra en propietat no pot vulnerar la raó d'aquells parcers, perquè sap que tenen raó, i actuar utilitzant *pistoleros* —ho dic en castellà—, pistolers, repressors amb porres, «matons» per actuar, que és el que haurien de fer les forces de seguretat del nostre país d'una manera molt diferent.

Els jutjats, els tribunals, el que han dit és: «Els parcers tenen raó, però es van equivocar quan van plantejar la querella dirigint-la a l'empresari que havia comprat —i potser enganyat— unes terres a l'IRYDA, que havien estat expropiades.» Quan els tribunals els van dir això, van corregir aquell error i van dirigir la seva querella, realment, al responsable, a l'Administració de l'Estat, i, llavors, els tribunals els van dir: «Ja han passat cinc anys, ja ha prescrit», gràcies al magnífic funcionament de la nostra justícia d'aquells temps, que també fa un mal funcionament ara.

Senyores i senyors diputats, jo puc creure en la democràcia, necessito creure en la democràcia, però amb actuacions com aquestes la sang em bull, i bull a molta gent, eh?, i bull a molta gent.

Vostès tenen avui una oportunitat. He sentit el portaveu de Convergència i Unió dir que, segons el que es digui en aquesta Cambra, prendrem una decisió. M'agradaria que els grups majoritaris d'aquesta Cambra complissin els seus compromisos respecte als parcers de Montagut. Els complissin perquè, davant meu, a alguns els havien promès solucions, i, a uns altres, no els ho va prometre com Convergència i Unió, però sí que els ho va prometre el President Tarradellas, i crec que seria una bona cosa que el President de la Generalitat, que té autoritat, pogués dir a aquest empresari: senyor empresari, amb quinze mil hectàrees de terra, quantitat d'empreses, vostè s'està fent l'amo, quasi, d'una bona part de la província de Lleida. Faci un acte i no ens posi en conflicte en aquest país, no ens posi en ridícul, no posi en perill la convivència i no ens faci responsables a tots que un sol parcer mori un dia perquè algú tregui una escopeta o un pistoler, una pistola.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ayguadé. Senyor Celestino Sánchez, per completar el temps que resta...

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Senyor President, senyores i senyors diputats, jo estic preocupat perquè crec que el debat més important, que és un debat de política general, és, precisament, el que estem fent ara. Perquè abans el que fèiem era xerrar, explicar-nos les coses; ara, el que hem de fer és quin treball farà el Consell Executiu a partir de les propostes de resolució que fa el Parlament de Catalunya.

Jo tinc la impressió que aquest Parlament no té consciència d'aquesta diferència entre «xerrar» i «fer» i el que necessita el poble de Catalunya és fer, és treballar, és donar solucions als problemes concrets. I en aquesta direcció van les propostes de resolució nostres.

Mireu, la classe obrera utilitza la vaga general com a últim recurs, i aquest Parlament pot deixar com a últim recurs a la classe obrera, de nou, la vaga general a Catalunya. Si el Consell Executiu no té capacitat d'asseure's amb les centrals sindicals i, a partir de les seves competències, discutir la plataforma sindical prioritària, i després parlarem i direm..., irresponsabilitat, *pit-os y flautas*. Però aquesta és la realitat; aquesta és la realitat. I el Ple del Parlament avui pot plantejar al Consell Executiu que parli amb les centrals sindicals de les coses pendents que han quedat de la vaga general del 14 de desembre. Perquè la Generalitat té competència i les pot utilitzar i les ha d'utilitzar.

Segon tema. S'ha parlat dels que no poden continuar, i, fins i tot, segurament, serà aprovada una proposta de resolució que digui que, segurament, la gent pobra tindrà una assegurança minsa. Nosaltres fem una altra proposta, nosaltres diem que és necessari promoure la cultura del treball. Catalunya ho necessita i per això el que necessiten els treballadors és un treball. I això es pot solucionar a partir d'un salari mínim interprofessional per a tots els treballadors que estan en atur i que facin una tasca de caràcter social, treballin en quelcom de caràcter social, i que això depengui dels ajuntaments. I aquesta és una proposta molt important, perquè aquí del que es tracta és de promoure la cultura del treball i no la cultura de no fer res i posar la mà perquè doni uns calés l'Administració. I aquesta és una idea que nosaltres defensarem i, més tard o més d'hora, haurà d'avançar, perquè no hi ha altra solució. Un país no es pot permetre el luxe de tenir dos milions i mig de treballadors en atur, però, a Catalunya, la tira també, la tira també que no tenen la possibilitat de resoldre-ho.

El tema de la droga. Nosaltres pensem que és necessari un pla contra la droga i que el Parlament de Catalunya digui al Consell Executiu que en un termini determinat, ràpid, ho presenti. Perquè això és una de les preocupacions més importants que jo crec que aquest Parlament de Catalunya ha de tenir perquè, precisament, està afectant la gent més important, no l'única, però la gent que pot ser el futur i el present: la gent jove. I una proposta d'aquestes característiques seria necessària.

Mireu, el tema de Vandellòs. Aquí es parla molt, però tot el que hem parlat aquí no tindrà sentit si no aconseguim aturar Vandellòs i definitivament. Perquè no hi haurà cap projecte nacional de Catalunya; cap, ni el de la majoria, ni el del partit majoritari de l'oposició, ni el nostre: ningú, perquè, si l'accident de Vandellòs hagués tirat endavant, no hi hauria hagut cap projecte. I, d'això, és possible que tots i cada un de nosaltres tinguem consciència, però això es pot resoldre d'una manera

determinada; no dient que el Consell de Seguretat Nuclear digui, sinó que el Parlament de Catalunya ha de dir, ha de dir, i ha de dir que es tanqui. I, mireu, jo avanço una cosa: jo no em fio del Consell de Seguretat Nuclear. I sabeu per què? Perquè tots són nuclearistes i defensors d'aquest projecte. I ho dic clarament: jo no me'n fio. Però jo em fio de la posició política que pot tenir aquest Parlament de Catalunya, encara que després de les paraules del senyor Sesmió, que no l'he vist, tinc també bastant clar que no s'aprovarà.

El tema..., i ara parlaria d'un tema que m'agradaria que no escoltéssiu el Diputat Celestí Sánchez, sinó que escoltéssiu el Moviment d'Objecció de Consciència. Uns joves que no estan representats políticament en aquest Parlament, que no tenen representació política al Parlament de Catalunya, però que són gent molt important per al nostre país perquè són els defensors de la pau, són la gent que estan plantejant una utopia que nosaltres, com a comunistes, també ens agradaria que fóra possible. És la utopia de la desaparició dels exèrcits. I, per a la defensa d'aquesta utopia, jo ahir vaig estar en un consell de guerra, en el qual s'ha condemnat joves per això. I d'això hem de dir alguna cosa, aquest Parlament; ho hem de dir. No podem pensar que no ha passat res a Catalunya.

Hi ha el tema..., una altra proposta, que és el pla de reconversió que nosaltres plantejem a SEAT. Mireu, a SEAT s'ha despatxat la tira de gent jove, i amb una realitat: en benefici de la Seat-Volkswagen i amb una altra realitat: la necessitat de treball fix. Hi ha llocs de treball fix. El que nosaltres plantejem és que el Consell Executiu s'assegui —perquè ho pot fer— amb la direcció de l'empresa, amb les centrals sindicals i que, a partir de la discussió, es vegi quants de treballs fixos hi ha, de veritat, i que aquests llocs de treball siguin ocupats per treballadors joves que han estat acomiadats. Si aquest Parlament no té capacitat d'aprovar una cosa d'aquest tipus, ho tenim molt malament, aquest Parlament.

I, per últim, una qüestió. Mireu, el tema de sanitat. Els diners que falten de sanitat, sabeu on són? A les empreses privades, a aquest nom tan curiós que se'n diu XHUP, Xarxa Hospitalària d'Utilitat Pública. Nosaltres pensem que això s'ha de nacionalitzar; això s'ha d'incorporar a la seguretat pública. I s'ha de fer, i ja sabem que és una opinió que no comparteix molta gent, però el que nosaltres sabem és —i n'estem convençuts— que més aviat o més tard serà la solució real als problemes que Catalunya té, que els ciutadans tenen respecte als temes de la salut pública.

Res més, i estem convençuts que, segurament, cap d'aquestes propostes s'aprovarà —ja ho ha dit el representant de la majoria—, però continuarem defensant aquestes idees en el Parlament de Catalunya i fora del Parlament de Catalunya, perquè la majoria l'hem de guanyar fora del Parlament de Catalunya, perquè després es pugui expressar en el mateix Parlament.

Res més i moltes mercès.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Sánchez. No havent-hi torn en contra, pel Grup parlamentari Socialista té la paraula l'Illustre Diputat senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, hem assistit al llarg de tres dies a un debat important, un debat amb una doble dimensió —com ahir va aparèixer en aquest hemicle—, una dimensió de l'estat de Catalunya, de l'estat de la nació i la dimensió reglamentària

d'orientació política general, on hem observat —ho hem de dir francament i sincerament— que en la primera dimensió no hi havia, per part de la intervenció del President de la Generalitat, cap orientació política que fes veure que, veritablement, hi havia un propòsit de govern d'acord amb el marc històric on se situa aquest debat d'orientació de la política general. I en la segona orientació no hem vist tampoc prioritats que aclarissin quina era la voluntat del Govern davant l'any 1990, en la seva acció política. Vam seguir, això sí, un reguitzell de les mateixes consideracions que ens té acostumats i que constitueix un discurs una mica avorrit, per conegut, i gens innovador.

Per tant, un debat important, però que se situa en un moment molt més important, en un moment històric, en un moment on Catalunya està immersa en una perspectiva de saber si sortirà capdavantera d'una situació on els elements, en principi, són favorables o si quedarà endarrerida d'una situació, desaprofitant aquests elements favorables. Un moment històric, amb una plena integració ja a Europa; amb una perspectiva, l'any 91, l'1 de gener del 91, d'un mercat Únic europeu, d'una vigència de l'Acta Única Europea i amb una perspectiva molt més important encara de caminar cap a una unitat econòmica i política de tot Europa, d'una Europa molt més gran; amb una situació econòmica d'un clar creixement, que es mantindrà, un creixement ampli, elevat i sostingut els propers anys; amb una fita cabdal per a Catalunya, que és la celebració dels Jocs Olímpics, el 1992, com a element substancial dinamitzador de la vida econòmica, política, social, cultural i de projecció de Catalunya a la resta del món. I, finalment, amb una tot just acabada contesa electoral, una contesa electoral que defineix el Govern que hi haurà al conjunt de l'Estat durant els propers quatre anys, i on els socialistes de Catalunya han estat, una vegada més —per cinquena vegada—, la força política més votada a Catalunya, i on els socialistes d'arreu de l'Estat han assolit, una vegada més —per tercera vegada, probablement—, amb majoria absoluta, el Govern de l'Estat.

Davant aquest panorama, què vam sentir del President de la Generalitat en el seu discurs? Orientacions sobre aquest marc, amplíssim, de relació d'Europa, de situació econòmica positiva, de celebració de Jocs Olímpics com a element dinamitzador i d'un Govern estable, «d'una onada llarga», deia el President del nostre Grup l'any passat, de Govern socialista, a Espanya: cap orientació política, i això és el que manifestarem posteriorment en la nostra primera resolució. Vam entendre —això sí— que el President de la Generalitat vertebrava el seu discurs en una doble orientació: la de tradició —que ja hi estem d'acord, mantinguem la tradició, mantinguem la tradició, no aprofitem la tradició en benefici partidista, mantinguem la tradició: hi estem d'acord— i de futur. Però el futur no va saber expressar-lo ni vertebrar-lo. I el futur, senyores i senyors diputats, el podem guanyar si sabem aprofitar aquesta oportunitat històrica, el podem guanyar. Podem —com deia un company del meu Grup— «empatar-lo», si actuem com s'està actuant, passivament. Però, fins i tot, no s'ha de descartar que el puguem perdre, aquest futur.

Nosaltres, el nostre Grup presentem un conjunt de resolucions que tenen com a propòsit essencial, lluny d'opcions partidistes estèrils, afrontar aquests reptes de futur, des d'un punt de partida enormement positiu amb l'objectiu de guanyar aquest futur. Per tant, passaré immediatament a la presentació de les

nostres resolucions. La primera resolució ha de fer necessàriament referència a aquesta constatació crítica que, per part del President de la Generalitat, no va haver-hi, en la seva intervenció, ni orientacions de caràcter general que vertebrassin un discurs d'estat de Catalunya per guanyar aquests reptes que el futur ens presenta, ni de prioritats i acció política per al proper any de 1990. Per tant, considerem que el President de la Generalitat no ha presentat en aquest debat cap programa d'orientació política que inspiri l'acció de govern del Consell Executiu per al proper any i, en conseqüència, insta el Consell Executiu a les mesures... La proposta d'institucionalització, la proposta que és una constant en les resolucions dels debats d'orientació política general, que és, gairebé diria, una obsessió del Grup Socialista, allunyada —i vostès mateixos ho podran comprovar— de qualsevol inspiració de caràcter partidista, d'exigència de cooperació institucional, d'exigència de diàleg institucional entre les forces polítiques de Catalunya, entre les administracions polítiques de Catalunya, entre el Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat, etcètera. Exigència de cooperació i de diàleg institucional: sense aquest requisit —tan elemental, per una banda, però tan fonamental, per l'altra—, serà absolutament impossible que puguem guanyar aquest futur. És a dir, que puguem avançar-nos amb propostes d'estructuració i vertebració d'una societat capaç d'afrontar, no passivament, no a la defensiva, sinó a l'ofensiva, preparada, el futur que se'n aproxima i que pot ser excepcional.

El conjunt d'aquestes mesures que nosaltres proposem, vostès les coneixen. El candidat primer de llista per la circumscripció de Barcelona la va reiterar en les seves intervencions durant la campanya electoral; el President del nostre Grup i Secretari General del Partit dels Socialistes de Catalunya la va enumerar en la seva intervenció ahir en aquest debat, però, no obstant això, els la recordaré.

Fomentar el diàleg amb totes les forces polítiques parlamentàries catalanes a fi d'assolir la cooperació i corresponsabilització, dins de Catalunya, entorn del desenvolupament bàsic del nostre autogovern. I, segon front, les relacions i aquesta cooperació institucional amb el Govern de l'Estat —un govern que, ho recordo, acaba d'estar revalidat per aquesta gran majoria del poble espanyol i que, per tant, continua aquesta onada llarga d'estabilitat política a la resta de l'Estat—, millorant el sistema de distribució de competències entre l'Estat i comunitats autònomes d'una manera clara, precisa i nítida, un *statu quo* mutu. Reformar l'Administració de l'Estat, tant en els serveis centrals com en els serveis perifèrics. Trobar fórmules de participació i corresponsabilització de la voluntat de Catalunya amb la voluntat de l'Estat i amb la voluntat comunitària. Perfeccionar la perspectiva de la necessària revisió l'any 91 del sistema de finançament autonòmic per tal d'aprofundir en els principis d'autonomia i suficiència financera de les comunitats autònomes, i que prevegi la corresponsabilització fiscal i mecanismes de solidaritat internacional. I redefinir i potenciar el paper de les corporacions locals en la nova estructura de l'Estat, mitjançant les seves competències i recursos, tendint als criteris, també anunciats pel Grup Socialista davant d'aquest hemicycle, del repartiment 50, 25 i 25%.

Aquesta és la nostra filosofia i exigència de cooperació i de diàleg institucional i, per altra banda, la nostra proposta d'orientar aquestes prioritats polítiques que vam observar que

no hi havia en la intervenció del senyor Pujol, assegurant, a través de l'acció de govern, que l'economia catalana sigui efectivament més competitiva: els socialistes volem que sigui més competitiva, que contribueixi efectivament i amb profunditat a la modernització del país, i en especial en les infraestructures en la política industrial i agrària, en la formació professional, universitària, i que actuï com a element que afavoreixi una distribució social més justa i més igualitària. És a dir, orientacions precises de caràcter igualitari i de redistribució.

Creiem que sense aquesta concertació, sense aquesta cooperació, sense aquest diàleg entre totes les forces i entre totes les administracions, davant d'un moment excepcional i davant d'un moment de claredat en l'estabilitat política de tot l'Estat, serà impossible que ens armem suficientment bé per guanyar aquests reptes de futur. Podem esperar-los, que em temo que és el que estem fent, però no els afrontarem amb iniciativa ni preparats. És a dir, allò que el President del meu Grup, ahir, caracteritzava com un automòbil, com un cotxe: vostès tenen el model del cotxe, tenen el cotxe, i tenen una bateria que ahir els precisava el senyor Obiols que s'anava descarregant, tenien calefacció, tenien confortabilitat i tenien els llums de la publicitat i de la propaganda; nosaltres els estem oferint que amb el mateix model de cotxe, avui per avui —ja tractarem de canviar el model de cotxe, que puguem decidir nosaltres el model de cotxe—, amb el mateix model de cotxe, vostès tinguin un motor nou, Catalunya tingui un nou motor i un automòbil de major cilindrada per afrontar aquests reptes.

La segona proposta de resolució pretén impulsar i desenvolupar una vertadera política de benestar social, una política que faci cara a la superació dels greus desequilibris socials a Catalunya. Proponem una proposta de resolució per superar les dificultats en què es troba la vellesa a Catalunya, les dificultats que troben amb les barreres arquitectòniques els disminuïts físics i minusvàlids, i la situació gravíssima de marginació i pobresa en què es troben grans sectors de la població de Catalunya. Vostès tenen aquesta proposta de resolució: és absolutament precisa, no cal estendre-m'hi.

Una tercera proposta de resolució que presentem és arran del greu accident produït a la central nuclear Vandellòs I fa pocs dies. En aquesta proposta de resolució el Grup Socialista, amb clara responsabilitat i d'una manera clara i precisa, vol emetre a la consideració de tota la Cambra una opinió: aquesta opinió és que creiem que Vandellòs I no hauria de posar-se en funcionament, no hauria de tonar a posar-se en funcionament. És una opinió, absolutament respectuosa, perquè no pot ser d'altra manera, amb tot respecte a l'informe que l'organisme competent que és el Consell de Seguretat Nuclear ha d'emetre. De cap de les maneres nosaltres voldríem mantenir una posició que fos vinculant sense atendre allò que el procés natural i legítim ordena, que és l'informe del Consell de Seguretat Nuclear. Per tant, considerant la gravetat de l'accident, ateses les característiques de la central nuclear Vandellòs I, que fan avui molt difícil, creiem, que aconseguir reunir les condicions de tecnologia nuclear avançada, equivalents a les centrals nuclears de generació quatre, o generació cinc..., d'última generació, creiem i evocuem aquesta opinió, que no hauria de posar-se en funcionament la central nuclear Vandellòs I. Això sí, hem d'atendre i hem d'esperar, naturalment, l'informe de l'organisme competent, que és el Consell de Seguretat Nuclear. Per

aquest motiu, més enllà de la precisió i la claredat d'aquesta afirmació, nosaltres anunciem que, en els aspectes concrets d'aquelles resolucions sobre aquest mateix tema que demanen una posició vinculant i no atenen l'informe que haurà d'emetre el Consell de Seguretat Nuclear, no les podrem votar. Creiem que aquesta posició de responsabilitat, de claredat, és la que en aquests moments la gravetat de la situació obliga i exigeix de posar.

Així mateix, en aquesta mateixa resolució, demanem naturalment que es prenguin amb tot rigor, per part d'aquest mateix organisme responsable, que és el Consell de Seguretat Nuclear, els estudis i els informes per saber les responsabilitats que surten de l'actuació de la mateixa central i de la direcció de la central Vandellòs I. És cert que el pla intern no va posar-se en marxa: sense que el pla intern de seguretat i d'emergència es posés en marxa, automàticament no podia posar-se en marxa el pla exterior. Per tant, aquí, n'estem convençuts, hi ha responsabilitats; en tot cas, que l'informe del Consell de Seguretat Nuclear ho aclareixi i, si escau, prengui les decisions i les sancions que cregui oportunes.

Tenim una quarta proposta de resolució, senyores i senyors diputats, que és entorn de la problemàtica de l'aigua. Avui ha estat plovent, aquests dies està plovent, però això no resol el problema. La capacitat, avui, dels nostres embassaments continua amb la mateixa quota del 20%. Tampoc és suficient l'afirmació i la filosofia que impera des del Govern de la Generalitat, quan el Director General, senyor Vilaró, deia en comissió que l'únic que es podia fer era pregar; això és passivitat i negligència: el que s'ha de fer és planificar, planificar. Per tant, oferim a la seva consideració una proposta en relació amb els recursos hidràulics i el Pla Hidrològic de Catalunya.

I, per últim —i gràcies per la seva benevolença, senyor President—, presentem una proposta de resolució en relació amb la reivindicació unitària de totes les forces polítiques de la Vall d'Aran sobre el compliment de la Disposició Addicional Primera de l'Estatut: el reconeixement de la seva peculiaritat i l'ordenament d'un règim propi d'organització administrativa. Això s'ha de fer, i així ho demanem, d'acord amb aquest esforç unitari —amb renúncies, per descomptat— a què han arribat totes les forces d'Aran, i creiem que el Consell Executiu ha de ser sensible i receptiu a aquest enorme esforç d'unitat política i social que s'ha fet entremig d'aquestes forces. Nosaltres demanem que aquest text sigui el text que constitueixi la base del treball parlamentari per a la Llei d'Aran.

Naturalment, senyores i senyors diputats, senyor President, queden, després d'un debat d'aquesta naturalesa, moltes resolucions que cada un dels grups no pot presentar, resolucions que deriven del caràcter més específicament sectorial de l'acció de govern. En certa manera... I, per tant, queden buits... En certa manera, jo diria que els grups parlamentaris, tots, ens complementem en l'acció de presentar resolucions, que configuren un conjunt de l'actuació de govern en tots els seus aspectes sectorials. El Grup Socialista ha volgut ser coherent, escrupolós i responsable amb el que va ser el substracte essencial de la intervenció, en aquesta doble dimensió que a l'inici jo feia, del President del nostre Grup. Naturalment, també, votarem afirmativament moltes d'aquelles propostes de resolució que tenen un caràcter sectorial, coincidint amb moltes de les ocasions que nosaltres hem presentat les mateixes propostes de resolu-

ció, i amb avui mateix, encara que no les haguem presentat.

Vull anunciar que en les propostes de resolució presentades pel Grup de Convergència i Unió ens abstindrem. I ens abstindrem perquè la dinàmica i la filosofia que ens va expressar el President de la Generalitat i que imposa el Grup de la majoria i el conjunt del Govern fa que no els puguem donar suport. Els exigim, d'altra banda, que facin aquest esforç de país per cercar aquesta plataforma d'actuació institucional, de diàleg i cooperació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies... Entenc que ja ha fet l'explicació de vot, senyor... (*Remor de veus.*)

El Sr. CLOTAS: No necessàriament, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Llàstima d'haver estat tan generós!

El Sr. CLOTAS: No es penedeixi mai de la seva generositat, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Pel Grup parlamentari Popular, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO: Senyor President, senyores i senyors diputats, el Grup parlamentari Popular presenta, en est debat sobre l'orientació política general del Consell Executiu, quatre propostes de resolució, que fan referència, primer, a la seguretat nuclear a Catalunya; després, a la formació ocupacional dels nostres titulats universitaris; en tercer lloc, a la promoció del nostre comerç exterior, i, per últim, a una correcta aplicació dels instruments de concertació social.

Vull significar que totes les propostes, senyores i senyors diputats, han exigit de nosaltres un esperit constructiu, que en definitiva vol contribuir, aquest esperit, a millorar..., vol contribuir a enriquir àmbits de la gestió del Govern d'especial interès per al nostre Grup parlamentari. I ahir, precisament, recordava que en unes declaracions fetes a la televisió en lo curs d'un programa, en lo curs d'una entrevista de màxima audiència, ara fa pocs mesos, un dels màxims responsables de l'Executiu català, se va preguntar, va preguntar: «Si l'oposició no fa crítica, què fa?». Doncs bé, lo nostre discurs del dia 15, i sobretot avui, amb les propostes en qüestió, representen la nostra resposta a aquella pregunta, i volen ser també, estes propostes, signifiquen també una modesta aportació a una línia de pensament que va iniciar Maquiavel: convindran amb mi, senyores i senyors diputats, que és cert, que és important l'educació del príncep, però també és important l'educació de l'autodidacte, sobretot quan est té altes responsabilitats institucionals.

La primera proposta de resolució —i sense utilitzar cap doble llenguatge— se situa dins de la natural preocupació, compartida per tots los grups de la Cambra i també pel mateix President de la Generalitat, suscitada, esta preocupació, per l'incident que va passar a la central nuclear de Vandellòs I. Tot Catalunya sabem que està preocupada, però és evident que la gent, que els ciutadans de les terres de l'Ebre a més de preocupats estan recelosos i estan atemorits. Lo nostre Grup se vol afegir a la valoració positiva expressada per l'Il·lustre Diputat senyor Rafael Ribó, relativa —esta valoració positiva— a la intervenció valenta i decidida dels bombers de la Generalitat davant de l'incident, i també de la ràpida i oportuna acció del personal d'operació de la planta. La competència i la serenitat d'est personal en el seu conjunt —em refereixo a bombers i personal d'operació— va evitar, sense cap dubte, con-

seqüències més greus i va reafirmar la nostra confiança en lo bon nivell tècnic —independentment de tot— a què ha arribat l'actual indústria nuclear.

Nosaltres hem estudiat i hem fet una anàlisi detallada de la seqüència de l'incident i de les dades radiològiques enregistrades per la xarxa de vigilància radiològica ambiental del Departament d'Indústria, material que, dit sigui de passada i en honor a la veritat, és accessible, ha estat accessible a qualsevol grup o a qualsevol diputat que li hagués interessat esta informació. En tot cas, l'incident en qüestió ha de ser qualificat clarament com un incident greu i, en est sentit, tan imprudent seria minimitzar-lo com magnificar-lo. De l'examen que hem fet nosaltres de les característiques tècniques de l'incident, se desprèn que la central nuclear de Vandellòs I requerirà profundes transformacions i significatives millores, des del punt de vista de la seguretat, però, en tot cas, serà el dictamen vinculant del Consell de Seguretat Nuclear aquell que permetrà al Ministeri d'Indústria dictar les oportunes resolucions en el seu moment.

I, per una altra part —i prenent sempre com a referència les dades radiològiques enregistrades per la xarxa de la Generalitat—, ha quedat demostrat que en cap moment, en el desenvolupament de l'incident, la taxa de dosi equivalent en cap moment va experimentar desviacions del que se'n denomina fons natural i, en conseqüència, se va mantenir un ordre de magnitud per sota del límit recomanat per al públic en general, límit recomanat i establert per la Comissió Internacional de Protecció Radiològica. I com que l'incident de Vandellòs I ha demostrat també la conveniència de disposar i mantenir una xarxa de vigilància radiològica ambiental pròpia a Catalunya que subministri informació de manera continuada, no tenim cap inconvenient a valorar també molt positivament la instal·lació d'est sistema de detecció que ha estat possible gràcies a l'esforç econòmic i tècnic de la Generalitat i d'algunes diputacions provincials.

La proposta que presentem té com a finalitat ampliar i reforçar lo nivell de participació i de responsabilitat de la Generalitat amb la inspecció i amb lo control dels emplaçaments nuclears a Catalunya. Per consegüent, nosaltres entenem que una ampliació dels convenis actualment existents entre el Consell de Seguretat Nuclear, per una part, i, per una altra part, amb lo Ministeri de l'Interior —dins, naturalment, del marc legal corresponent— permetria a l'Administració autonòmica estar present als òrgans de gestió i de direcció del PENTA, més enllà del que vam dir —de la col·laboració residual actual— i seguir de més a prop, seguir de molt a prop la inspecció i el control de la central, de la seguretat nuclear a Catalunya.

La segona proposta de resolució va encaminada a estendre a l'àmbit universitari un programa que ja ha demostrat la seva eficàcia als nivells educatius de formació professional. És un fet conegut que la proporció d'estudiants de formació professional en lo conjunt de la població estudiantil és una proporció que no es correspon amb les necessitats reals del mercat, i que, en determinades especialitats universitàries, l'excés d'esta oferta provoca un nivell anormalment elevat d'atur. L'èxit assolit a altres països de la Comunitat Econòmica Europea —principalment a Alemanya i a Àustria—, en relació amb els programes de formació ocupacional a les empreses, així com la bona i positiva experiència demostrada en lo terreny de la formació professional a Catalunya, aconsellen, sense cap dubte, l'ampliació,

l'aplicació de la mateixa experiència als titulats universitaris. No podem oblidar que l'any passat 300.000 llocs de treball al conjunt d'Espanya no van ser coberts per falta d'aspirants adequadament formats. I, a més, nosaltres entenem que una acció d'esta naturalesa seria molt ben rebuda per les universitats, per les organitzacions empresarials, pels sindicats, que amb tota probabilitat hi donarien lo seu suport.

La tercera proposta de resolució té com a propòsit facilitar la màxima transparència i objectivitat a l'hora d'articular accions de promoció de l'exportació des de la Generalitat. Tenint per present que a l'interior del COPCCA estan representades les organitzacions empresarials directament representades, directament relacionades amb lo món del comerç, l'execució, l'aprovació de la nostra proposta vindria a garantir la seva participació en l'elaboració de programes de formació de comerç exterior i contribuiria a augmentar l'eficàcia d'estos programes.

I la quarta i última proposta de resolució que presentem tendeix a corregir una interpretació, des de la nostra opinió, errònia del que ha de ser lo concepte rigorós de la concertació social. L'autèntica concertació social —nosaltres ho entenem— requereix la presència de tots los actors socials implicats. Si les organitzacions empresarials, per exemple, acordessin una taula, una sèrie d'increments salarials per a un determinat sector, marginant o ignorant els sindicats, qualsevol persona sensata entendria que est fet suposaria una autèntica aberració. I, de la mateixa manera, pactar un calendari de festes laborals o elaborar, per exemple, un conjunt de normes sobre seguretat i higiene en el treball a esquenes i sense la presència de les organitzacions empresarials tampoc constituïria un exemple de sensatesa i de sentit comú. Doncs bé, senyores i senyors diputats, això ha passat, això s'ha fet a Catalunya.

La nostra proposta, en cas de ser votada favorablement, impediria que errors similars —i no podem utilitzar altra paraula que «error»—, impediria que això es tornés a repetir. I, si algun diputat de la Cambra —però, sobretot, algun diputat del Grup de la majoria— no accepta esta diferència i practica, respecte a la nostra proposta, la tècnica tan coneguda de *sostenella y no enmendalla*, és evident que entre tots hauríem fet un mal favor a l'harmonia social, condició indispensable per a la nostra competitivitat, tan repetida estos dies.

Est és, senyor President, lo sentit de les nostres quatre propostes de resolució.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. Passem ara a les votacions. Votarem pel mateix ordre amb què han estat defensades les proposicions.

En primer lloc, les del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Hi ha votació separada? La demana algun grup? (*Pausa.*)

El Sr. CLOTAS: Senyor President, efectivament, votació separada, perquè em sembla que..., si no, a cadascuna de les resolucions tenim set o vuit punts. Per tant, demanaríem que fos punt per punt.

El Sr. PRESIDENT: Punt per punt? Doncs ho farem punt per punt.

En primer lloc, votem el primer punt de la primera resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 54 vots a favor, 66 en con-

tra i cap abstenció.

Es vota el segon punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 15 vots a favor, 105 en contra i cap abstenció.

Votem el tercer punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 17 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions.

(*L'I. Sr. Clotas demana per parlar.*) Sí?

El Sr. CLOTAS: Atès que hem estat l'únic grup que ha demanat el fraccionament, els punts d'aquesta primera resolució 4, 5 i 6, des del nostre punt de vista, es poden agrupar.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. (*Remor de veus.*) No? No es pot agrupar res? (*Pausa.*) Però el 4, els apartats a), b), c), etcètera, sí, aquests sí! (*Rialles.*) Gràcies...

Doncs votem el punt 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 21 vots a favor, 66 en contra i 32 abstencions.

Votem el cinquè punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest cinquè punt ha estat rebutjat per 17 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions.

Votem el sisè i darrer d'aquesta primera resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 15 vots a favor, 66 en contra i 39 abstencions.

Passem a la segona proposició. Es pot votar globalment la segona? (*Pausa.*) Doncs es vota globalment.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposició ha estat rebutjada per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

La tercera també es pot votar globalment? (*Pausa.*) No, no es pot agrupar... Facin un esforç per agrupar. (*Rialles i remor de veus.*)

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Senyor President, el nostre Grup voldria...

El Sr. PRESIDENT: Hi ha onze punts, eh?

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, sí, voldria fer un bloc amb el primer i segon punts, un altre bloc des del tercer fins al deu i, després, l'onze.

El Sr. PRESIDENT: No, no encaixa.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: No encaixa? (*Remor de veus.*) Doncs un per un.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, votem-ho un per un. El primer punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 15 vots a favor, 103 en contra i 2 abstencions.

El punt 2, vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 47 vots a favor, 66 en contra i 7 abstencions.

Votem a continuació el punt número 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Votem, tot seguit, el punt número 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El punt número 4 ha estat rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Votem a continuació el punt número 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Votem a continuació el punt número 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest sisè punt ha estat rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Votem a continuació el punt número 7.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest setè punt ha estat rebutjat per 16 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions.

Votem el punt número 8.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 9.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 10.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Votem a continuació el punt número 11.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt número 11 ha estat rebutjat per 17 vots a favor, 100 en contra i cap abstenció.

Passem a votar les propostes de resolució del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Es pot agrupar? *(Pausa.)* Aquí hi ha una petició de votar-ho tot conjuntament, i, separada, la primera proposta. És suficient això? *(L'I. Sr. Clotas demana per parlar.)* Senyor Clotas, té la paraula.

El Sr. CLOTAS: Senyor President, per part del nostre Grup no hi hauria cap inconvenient a votar les quatre primeres en bloc, però, és clar, això no coincideix... En tot cas, les 2, 3 i 4 sí que es poden ajuntar.

El Sr. PRESIDENT: 2, 3 i 4. Molt bé. I les restants, 5 i 6? *(Remor de veus.)* Separades. Molt bé, doncs, ara votem la primera.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 49 vots a favor, 66 en contra i 5 abstencions.

Votem la segona, tercera i quarta propostes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han estat rebutjades per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Votem, a continuació, la proposta número 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions.

Finalment, votem la proposta número 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta darrera proposta ha estat rebutjada per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Votem a continuació les propostes del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Algun Grup demana votació separada? Si no, es votarien conjuntament. *(L'I. Sr. Vidal-Quadras s'aixeca per parlar.)*

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Senyor President, solament l'apartat primer de la resolució número 9.

El Sr. PRESIDENT: Això, separat.

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí. O sigui, el primer paràgraf. És a dir, el...

El Sr. PRESIDENT: Està bé, està bé. Queda clar. Doncs, amb excepció del primer paràgraf del punt 9, se sotmeten a votació.

Vots a favor? *(Remor de veus. L'I. Sr. Latorre demana per parlar.)* Perdó, perdó! El Portaveu de l'Agrupació del CDS té la paraula.

El Sr. LATORRE: Gràcies, senyor President. Voldríem votació conjunta de les propostes 1, 2, 7 i 9. Aquestes, les votariem conjuntament, i la resta, separada. La 10 també es podria posar en aquest mateix bloc.

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. LATORRE: La 10 es podria afegir al bloc conjunt. *(Pausa. Remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, votem les propostes 1, 2, 7 i 10. *(Remor de veus.)* Bé, i... Ja ho farem, ja ho farem. 1, 2, 7 i 10.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han estat aprovades per 73 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions.

Votem a continuació les propostes 3, 4, 5, 6, 8 i 9, amb excepció del primer paràgraf. Queda clar? ...I 11.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Han estat aprovades, aquestes propostes, per 71 vots a favor, cap en contra i 48 abstencions.

Votem el primer paràgraf del punt 9.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest paràgraf ha estat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 54 abstencions.

Votem, a continuació, les propostes de resolució de l'Agrupació parlamentària del CDS. *(L'I. Sr. Subirà demana per parlar.)*

El Sr. SUBIRÀ: Per demanar votació separada del punt 6 o de la resolució sisena, si es prefereix.

(L'I. Sr. Carod-Rovira i l'I. Sr. Clotas demanen per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. CAROD-ROVIRA: Nosaltres demanaríem votació separada del punt referent a la Conselleria de Medi Ambient, que és exactament el punt número 4.

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. CLOTAS: I el Grup Socialista, senyor President, demanaria votació separada dels punts 2 i 9, de la resta. El 2 i el 9...

El Sr. PRESIDENT: El 2 i el 9 poden anar conjuntament?

El Sr. CLOTAS: Conjuntament.

(L'H. Sr. Hortalà demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Sí, de nou, Esquerra Republicana demana la paraula. Senyor Hortalà...

(L'I. Sr. Carod-Rovira s'aixeca per parlar.)

El Sr. CAROD-ROVIRA: Que, en tot cas, la que fa referència a la Conselleria del Medi Ambient és la 3, no la 4, com havíem dit, erròniament, en un principi.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, així, votem la número 1, número 4, número 5, número 7 i número 8, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han estat rebutjades per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

La 2 i la 3 es poden votar conjuntament? No. Doncs, votem la 2... *(Pausa.)* La 2 i la 9, conjuntament? Sí, 2 i 9.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han estat rebutjades per 22 vots a favor, 66 en contra i 32 abstencions.

Votem el punt número 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 66 en contra i 11 abstencions.

Votem ara el punt número 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a les votacions de les propostes del Grup parlamentari Mixt. La Presidència admet suggeriments per fer agrupacions de vots. *(Rialles. L'I. Sr. Vidal-Quadras demana per parlar.)*

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Sí, senyor President, nosaltres voldríem votació separada de l'1 i el 3, i la resta les podríem votar en bloc.

El Sr. PRESIDENT: Però, l'1 i la 3, conjuntament o no?

El Sr. VIDAL-QUADRAS: Cada una per separat, i de la resta en podríem fer un bloc.

El Sr. PRESIDENT: En dir que no, vol dir que no demana cap votació separada, senyor Clotas?

El Sr. CLOTAS: Senyor President, el que demanaria tampoc coincidiria amb el que s'acaba de formular i, per tant, correspondrà votar punt per punt. Si de cas, jo li puc dir..., si vol agrupar les tres primeres..., però no coincideix; si vol agrupar la 5 i la 6, però tampoc coincidirà, etcètera.

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs votarem separatament.

La primera proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat rebutjat per 47 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La proposta número 2 ha estat rebutjada per 49 vots a favor, 66 en contra i 5 abstencions.

Es vota a continuació la proposta número 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La proposta número 3 ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Proposta número 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta número 4 ha estat rebutjada per 15 vots a favor, 66 en contra i 39 abstencions.

Votem la proposta número 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 98 en contra i 5 abstencions.

Votem el punt número 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 98 en contra i 5 abstencions.

Votem a continuació la proposta número 7.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta número 7 ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions.

Es vota a continuació la proposta número 8.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La proposta número 8 ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 66 en contra i 7 abstencions.

Es vota la proposta número 9.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 47 vots a favor, 66 en contra i 7 abstencions.

Votem la proposta número 10.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions.

Passem a votar les propostes del Grup Socialista... Del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 15 vots a favor, 66 en contra i 49 abstencions.

Ara sí, passem a les del Grup Socialista. Hi ha alguna agrupació a fer? *(Pausa.)*

El Sr. SUBIRÀ: Senyor President, nosaltres voldríem demanar votació separada del punt 3 de la proposta 2 i del punt 1 de la proposta 3.

El Sr. PRESIDENT: La resta es pot votar conjuntament? Doncs, votem... *(Pausa.)*

Sí, senyor Subirà, un aclariment: quan vostè demana votació separada del punt 1 de la número 3, el punt 1 és el número 1, no el preàmbul...

El Sr. SUBIRÀ: Senyor President, amb precisió: el número 1.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Doncs, les votem totes conjuntament amb l'excepció del punt 3 de la proposta número 2 i del punt 1 de la resolució número 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han estat rebutjades per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Es poden fer conjuntament?

El Sr. SUBIRÀ: Separadament.

El Sr. PRESIDENT: Doncs ara votem el punt 3 de la proposta número 2.

Vots a favor?

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.

A continuació es vota el punt 1 de la proposta número 3.

Vots a favor?

Aquest punt ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem, finalment, a la votació de les propostes de resolució, presentades pel Grup parlamentari Popular. Es fan d'una sola atacada? El senyor Carod-Rovira té la paraula.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, demanaríem votació separada de la resolució número 1, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: De tota la 1? D'acord.

El Sr. CAROD-ROVIRA: De tota la 1. Sí. *(Remor de veus. L'I. Sr. Clotas demana per parlar.)*

El Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Senyor President, el nostre Grup sollicitaria votació separada del punt 1, de la resolució número 1. És a dir, per part nostra, senyor President, es podrien votar conjuntament el punt 2 de la proposta número 1, la proposta número 2 i, conjuntament, la resta; fer dos blocs.

El Sr. PRESIDENT: Sí, però no lliga amb l'altre. De manera que votem, en primer lloc, el punt 1 de la proposta número 1. *(L'I. Sr. Saura demana per parlar.)* Sí?

El Sr. SAURA: No, és per demanar votació separada també de la resolució número 4.

El Sr. PRESIDENT: De la 4. Molt bé. Doncs, votem...

El Sr. AYGUADÉ: Senyor President, i de la número 3. *(Remor de veus. Rialles.)*

El Sr. LATORRE: I de la número 2. *(Remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT: És que ja no calia, perquè és l'únic que restava. *(Rialles.)*

Votem el punt número 1 de la proposta primera.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat aprovat per 74 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions.

Votem el número 2 de la proposta número 1.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha estat aprovat per 114 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Votem la proposta número 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta ha estat aprovada per 54 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Es vota a continuació la proposta número 3. *(L'I. Sr. Subirà demana per parlar.)* Digui, senyor.

El Sr. SUBIRÀ: Senyor President, és que he entès «aprovada».

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. SUBIRÀ: El resultat de la votació es podria repetir? Quin ha estat?

El Sr. PRESIDENT: 54 a favor i 66 en contra i cap abstenció.

El Sr. SUBIRÀ: Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Proposta número 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 66 en contra i 37 abstencions.

Es vota la proposta número 4 i darrera.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta proposta ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 98 en contra i 17 abstencions.

Acabades les votacions, s'obre el torn d'explicació de vot. (Pausa.) El senyor Fernández té la paraula, pel Grup parlamentari Popular.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ: Gràcies, senyor President, i seré brevíssim. Sobre l'explicació de vot, tres precisions —en l'explicació de vot del nostre Grup, òbviament. Nosaltres sí que ens fiem del Consell de Seguretat Nuclear i volem dir que, malgrat que hem votat a favor de les propostes de resolució del Grup de Convergència i Unió i del Grup Socialista, que deien quelcom similar a: «el Consell de Seguretat Nuclear extremi el rigor...» tal, tal, hi hem votat a favor, però volem que consti en acta que ho fem perquè sabem que aquest tema de la central nuclear de Vandellòs ha passat ja, ha ultrapassat del racional a l'emocional. Però és tant com dir, en el Parlament de Catalunya, per exemple, adreçant-se al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que confia que les sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya siguin justes i siguin equànimes, i creiem que no és un bon camí aquest. I que, malgrat que aquest és un tema emocional, el Parlament de Catalunya hauria de mantenir sempre el rigor adequat. I com que volem que això consti en acta, per això he volgut explicar aquest vot que ha estat favorable, però amb aquesta explicació addicional.

Hem votat a favor d'una proposta de resolució, un punt d'una proposta d'Esquerra Republicana on deia que s'implementi, a partir del pròxim curs —crec recordar—, a l'ensenyament no universitari, a Catalunya, l'assignatura de Geografia i Història de Catalunya, i l'hem votat a favor perquè hi estem d'acord; perquè creiem que, efectivament, en la nova realitat de l'Estat i en la nova realitat de Catalunya no té sentit mantenir, per exemple a nivell de batxillerat, el que havíem estudiat nosaltres, que estudiàvem la geografia i la història d'Espanya i, després, la geografia i la història del món. I creiem que s'ha d'estudiar també la geografia i la història de Catalunya, però creiem també —i per això ho expliquem— que això no ha de substituir l'estudi de la geografia i la història d'Espanya i ultrapassar de la geografia i la història de Catalunya a la del món, sinó que s'ha de fer l'estudi de la geografia i la història de Catalunya, d'Espanya i universal. I com que aquest és el nostre esperit, quan hem votat a favor d'aquesta proposta de resolució, ho he volgut explicar. Hi estem a favor, o, millor dit, estem en contra de l'exclusió del Programa Lingua, que quedi clar! Ens hem estès, en aquest cas, pel redactat concret de la proposta, no pel fons de la qüestió. Nosaltres ja ho vam dir al seu moment i ho mantenim; creiem que això ha estat un greu error i estarem

absolutament a favor que aquest error no es torni repetir o, dit en sentit positiu, estem a favor de la inclusió del català en el Programa Lingua de la Comissió europea i del Parlament europeu.

Per últim, hem votat en contra de la proposta de resolució —crec recordar que del Grup Mixt— que deia que «implementés una política de diàleg del Govern de la Generalitat de Catalunya amb les centrals sindicals per tractar la plataforma sindical prioritària». I hi hem votat en contra, no perquè estiguem en contra d'aquest diàleg, sinó perquè creiem que s'ha de negociar això amb tots els interlocutors socials. Que no es pot marginar un interlocutor social bàsic si realment es pot —es vol—, de veritat, avançar en el terreny de la concertació social, apriorísticament, com es formulava en aquesta proposta. Per tant, estem a favor del fons de la qüestió; en contra de la forma i del procediment, que es marginin les organitzacions empresarials, quan es tracta de negociar una cosa que, òbviament, afecta molt les empreses, com és la plataforma sindical obligatòria.

I, per últim, si em permet un minut únicament, senyor President, els designis del Senyor són inescrutables, i què els haig de dir jo a vostès respecte als designis del partit, dels partits polítics. Jo no sé què passarà en el futur, però aquesta sí que és la meva darrera intervenció des de la tribuna del Parlament. I, per tant, no volia desapropiar aquesta ocasió per acomiadar-me de tots vostès. I, fins i tot —si m'ho permeten, perquè, en tot cas, el portaveu del Grup de Convergència i Unió m'ho ha permès—, ahir mateix vaig coincidir amb un senyor que havia estat diputat fins ara també, el senyor Culler, i parlant d'això em va demanar, per favor, també, que m'acomiadés, en nom seu, de la Cambra. Són les limitacions —suposo— de formar part d'un grup majoritari que necessita fer aquests canvis amb molta rapidesa. Algun privilegi hem de tenir els minoritaris.

En tot cas, jo estic molt orgullós d'haver estat, durant gairebé sis anys, membre d'aquest Parlament de Catalunya; estic segur que, per sobre de les diferències ideològiques i, fins i tot, dels malestres que determinades posicions puguin propiciar sobre nosaltres, perquè a vegades aquí i tots sabem que parlem de coses que, fins i tot, ja no afecten només la racionalitat o la lògica —com recordava, citant Pointcaré, el senyor Subirà— sinó que afecten els sentiments, que jo estic segur —jo estic segur— que vostès m'acceptaran que, des de la nostra visió política i la meva personal, he volgut, modestament, contribuir al millor per a Catalunya.

I, finalment, un prec també: i és que em continuïn considerant un col·lega de vostès perquè, en definitiva, a partir d'ara en el Parlament espanyol, en el Congrés dels Diputats jo continuaré essent també això, un diputat català.

Senyor President, senyores i senyors diputats —si m'ho permeten—, estimats amics i col·legues, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Fernández Díaz. (Aplaudiments.)

Sí, el senyor Subirà té la paraula per explicar el vot de Convergència i Unió.

El Sr. SUBIRÀ: El Reglament contempla que en debats d'especial rellevància es pugui fer explicació de vot bo i que no s'hagi canviat cap posició. Però és que, en aquest cas, coincideix que nosaltres ho hem fet respecte a les votacions que havia anunciat el portaveu adjunt, encara que ell ha estat molt curós en advertir que, a causa de la presentació de les diverses resolu-

cions, nosaltres ens reservàvem la possibilitat de canviar.

I ara faré l'explicació respecte, naturalment, a les nostres votacions, òbviament. Però no em queda més remei que fer una mena de classificació dels diferents motius, perquè s'han votat a vegades coses a favor, que una primera lectura o una lectura aïllada de la proposició podria fer semblar que no era coherent.

Primer tipus d'aquesta tipologia; primer tipus. Resolucions absolutament o molt substancialment coincidents amb resolucions també presentades pel nostre Grup parlamentari. Recordo, en aquests moments, una proposta de resolució de l'Agrupació parlamentària del CDS, on es proposa el traspàs de protecció civil. Em sembla que a ningú se li ha escapat que el nostre vot contrari a aquella proposta de resolució no obeïa que no fóssim partidaris del traspàs, és més, hi ha una resolució nostra que diu exactament el mateix. Primer tipus, doncs, que explica algunes d'aquestes votacions.

Segon tipus: hi ha propostes de resolució que en lloc de ser impulsores del Govern van a remolc, és a dir que, en tot cas, serien postimpulsores en lloc de ser preimpulsores, que és una condició òbvia d'impuls, que sigui prèvia. Aquí n'hi ha una que és absolutament paradigmàtica; és el punt 1 de la proposta segona d'Esquerra Republicana. El punt 1 de la proposta segona d'Esquerra Republicana diu, quasi en la seva literalitat —he afegit el «quasi» davant, en sóc molt conscient—, quasi en la seva literalitat l'acord pres pel Consell Executiu de la Generalitat el dia 25 de setembre d'enguany. Perquè ja està acordat; no cal que el Parlament impulsi a fer allò que està acordat i endegat. I com aquesta, n'hi ha diverses; no m'entretindré a fer la llista perquè llavors el que resultaria seria una intervenció excessivament llarga.

En aquest mateix sentit, en aquest mateix sentit els vull recordar que, pel que fa a la proposició sisena —número 6, millor dit— de la primera, d'Esquerra Republicana, és a dir, el tema del calendari laboral, les nostres posicions són absolutament conegudes. I, a més a més, els afirmo amb rotunditat el nostre compromís d'entrar, de manera immediata en aquest Parlament, una proposta de proposició de llei a les Corts Generals. El que nosaltres no podem compartir és una posició d'un cert, d'una certa insubmissió; és a dir, el que vostès ens proposen és l'incompliment de la legislació. Llegeixo: «Fer prevaler en la confecció del calendari laboral la tradició festiva del nostre país» —molt bé, molt bé—, «per sobre d'imposicions exteriors». Escolti, les imposicions exteriors resulta que tenen forma de llei; per tant, l'únic procediment escaient per intentar aconseguir aquesta reforma és modificar la legislació, i, el Parlament de Catalunya, els recordo que té iniciativa legislativa per intentar-ho, i això és el que farem.

Hi ha altres propostes, que, en tot cas, serien paradigmàtiques, de posicions absolutament incoherents. És a dir, jo he quedat ben bé meravellat quan he vist que el Grup Socialista votava —i nosaltres, naturalment, hem fet el que creïem que havíem de fer—..., no ens ha arrossegat en una votació sobre el salari mínim professional estès a tots els aturats —estic parlant de la resolució número 2 del Grup parlamentari Mixt. Això seria un tema, en tot cas, de les Corts Generals, no del Parlament de Catalunya. I acabo.

I finalment, els vull explicar quina ha estat la nostra posició en relació amb la proposició socialista —i per què ho hem fet— número 1 de la proposta tercera. El número 3 de la proposta pri-

mera no requereix explicació perquè l'ha donat a bastament el meu company, Illustre Diputat Sesmió, però el punt 1 de la resolució tercera sí que requereix explicació.

Nosaltres som capaços d'entendre moltes subtils —em sembla—; ara, ser capaços d'entendre —i ho hem votat favorablement—, ser capaços d'entendre que no és equivalent demanar el tancament a demanar la no-posada en funcionament, la veritat, ens depassa. Però, és clar, si el Grup que coneix, suposo, les posicions sobre aquest tema de l'organisme, de l'únic organisme, de l'única institució que està per sobre —a l'Estat—, que està per sobre del Consejo de Seguridad Nuclear, ens proposa la no-posada en funcionament de Vandellòs I, nosaltres no podem pas fer altra cosa que sumar-nos-hi; hi estem molt d'acord.

Per tant, senyores i senyors diputats —hi insisteixo—, potser és una limitació nostra, potser és una limitació nostra, però, en qualsevol cas, ens resulta impossible d'entendre la diferència subtil que pot haver-hi —no s'ha votat— entre el tancament i la no-reobertura; ens sembla que és idèntic. Hi estem molt d'acord, i per això ho hem votat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. El senyor Clotas té la paraula.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor President. Surto amb una certa moral perquè se'm comunica que tinc raó, d'entrada, i efectivament això ja dóna moral abans de començar. Si tinc raó, doncs, semblaria que la intervenció anterior no hagués tingut massa raó de ser.

En tot cas, senyor President, la nostra explicació de vot..., nosaltres hem votat afirmativament totes aquelles propostes que coincidien políticament amb la nostra proposta de futur, hem valorat enormement l'esforç fet per tots els grups d'oposició que han treballat en la presentació de les seves ponències, de les seves propostes de resolució, i han estudiat totes les propostes de resolució —això, ho valorem molt enormement—; ha estat la posició seriosa i responsable del nostre Grup —així ho hem fet. Cal dir que el Grup de Convergència no ha actuat de tal manera, perquè, si bé tots els grups hem coincidit que les propostes de resolució de Convergència podien ser positives —corresponia al Govern dur-les endavant; no és el cas de Convergència... I ens satisfà enormement, enormement, la votació d'unanimitat que ha obtingut la proposta de resolució número 3, presentada pel Grup Socialista.

Hem actuat —ho he dit abans— amb una enorme responsabilitat, serietat i sinceritat en evocar des d'aquesta tribuna una opinió, respectant absolutament la independència de l'organisme competent, que és el Consell de Seguretat Nuclear, evocant una opinió, des d'aquest Parlament, que està lluny, senyor Subirà, d'un acte una mica inqualificable que vostè fa des d'aquesta tribuna en tergiversar les coses.

Nosaltres creiem que per responsabilitat, per serietat, per sinceritat calia presentar aquesta resolució que demana la no-posada en funcionament de Vandellòs I, respectant l'informe del Consell de Seguretat Nuclear i ateses les característiques que avui reuneix aquesta central sindical, que aquesta posició (*remor de veus i rialles*), que aquesta central nuclear —perdó—, que aquesta posició d'enorme responsabilitat hagi aconseguit que vostès s'hi sumessin, ho agraïm, ens satisfà, i creiem..., i benvinguts, però l'explicació que vostè ha donat, senyor Subirà, tan sols intenta disfressar la «dubtositat» de les se-

ves posicions.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Subirà, per al·lusions.

El Sr. SUBIRÀ: Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per al·lusions, demana la...

El Sr. SUBIRÀ: No, no, senyor President perquè em sembla..., i jo crec que reglamentàriament es pot incloure en la..., en el que contempla el Reglament relatiu a les al·lusions, perquè jo crec que dec una explicació al senyor Clotas, i una disculpa.

El Sr. PRESIDENT: No per al·lusions; perquè ha estat contradit.

El Sr. SUBIRÀ: Doncs, si vostè vol, senyor President, perquè he estat contradit.

El Sr. PRESIDENT: Té un minut.

El Sr. SUBIRÀ: Sí, senyor President. Simplement, quan el senyor Clotas sortia a la tribuna, jo li he dit que tenia raó, i li he dit que tenia raó referit a una cosa que jo em pensava que ell esgrimiria, i hi hauria tingut tota la raó: que és que jo m'he deixat emportar per la meva tendència a la polèmica i, en alguna part de la meva intervenció, en lloc de fer explicació de vot, he fet, simplement, torn en contra; el que passa és que aquesta es veu que és una tendència que tenim els portaveus, que som una mica combatius, perquè el senyor Clotas també ho ha fet.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Hortalà vol explicar el vot del seu Grup?

El Sr. HORTALÀ: Efectivament, molt curt i des de l'escó, si m'ho permet; nosaltres hem votat el que hem votat, és evident. I ho hem fet amb ple convenciment i amb la certesa, a més a més, que contribuïem a activar les tasques d'aquest Parlament i, al seu torn, a contribuir a fer un servei de cara al país. Però com que hem votat, dins de les nostres resolucions, el punt primer de la resolució segona, i sembla que no s'ha entès bé, per justificar el nostre vot voldríem aclarir que la nostra votació està en funció que res té a veure, aquesta resolució, des de la seva puritat formal, amb el que al seu dia va aprovar el Consell Executiu, perquè el Consell Executiu no preveu dotacions descentralitzades suficients per al conjunt de centres universitaris estesos arreu de Catalunya, ni preveu, de manera explícita, quina és l'estructura orgànica i funcional de les corresponents dotacions pressupostàries de cara que es puguin, al seu dia, transformar, aquests centres, en universitats, com és la pràctica, en aquests moments, habitual a Europa, als Estats Units i a Austràlia —per quedar-me amb tres punts de referència històrica prou importants.

El Sr. PRESIDENT: Entenc, senyor Hortalà, que no cal que... Ha d'explicar el vot, m'imagino, de les altres propostes, perquè de les seves ja sabem que...

El Sr. HORTALÀ: Sí, senyor President, però és que les nostres han estat reinterpretades, i, per tant, volem explicar...

El Sr. PRESIDENT: Llavors, està fent un torn en contra, i li prego...

El Sr. HORTALÀ: No, senyor President, no estic fent un torn en contra; estic fent un torn de coherència pel que fa a la nostra votació i, per tant, l'explico. (*Remor de veus i rialles.*)

Per acabar, hem votat a favor del punt sisè de la primera resolució, no perquè estigui en el nostre ànim vulnerar la legislació, vingui d'on vingui, sinó perquè posar la paraula «estrictament» sobre «imposicions exteriors», volíem remarcar

—el que passa és que potser no ho hem explicat suficientment— el fet que, mentre aquí el Grup de la majoria i el Govern objecten el 12 d'octubre, a Madrid varen votar a favor de la Llei que el reinstaurava.

Per tant, entenem que això és una imposició que ve de l'exterior i aquest és el nostre sentit. Potser sí que nosaltres estem en la via de la insubmissió pel que fa a aquest punt, però és evident que Convergència està per la via, evident, de la submissió respecte a l'Administració central.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Sí? El senyor Ayguadé també vol explicar el seu vot. Té la paraula.

El Sr. AYGUADÉ: La nostra explicació serà, la meva explicació serà extraordinàriament breu perquè la compartiré amb l'altre company de grup parlamentari. No hem votat res en contra perquè hem considerat, o jo he considerat almenys, que tots els grups han fet un esforç de presentar, en aquesta Cambra, propostes positives.

Nosaltres no hem pogut guanyar cap de les nostres propostes, però almenys estem segurs, pel que hem parlat en els passadissos d'aquest Parlament, que en alguna cosa hem contribuït: que s'aprovés quelcom tan important com que la central nuclear de Vandellòs I no es torni a posar en marxa, i sobretot, senyores i senyors diputats, em sembla que hem contribuït que, si la de Vandellòs I no s'ha de posar en marxa, significa que per alguna cosa deu ser, i per això, per extensió, ens podríem començar a plantejar la seguretat a totes les altres.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Bé, el senyor Celestino Sánchez...

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Des de l'escó mateix, senyor President. Explicitar amb molta claredat que nosaltres hem votat tot el que hem pensat que no és contradictori amb l'opinió política que nosaltres tenim, i jo crec que aquest és un criteri positiu i que, en general, hauríem d'utilitzar tots.

Segon, que estem convençuts que la nostra votació va en la direcció de la necessitat de crear una nova majoria al Parlament de Catalunya, que faci possible una nova forma de fer política a Catalunya.

Tercer, que nosaltres pensem que la idea més important que nosaltres volíem portar a aquest Parlament de Catalunya ha estat aprovada encara que no ho hagi estat en la nostra proposta, que és la idea que Vandellòs no es posi en marxa de nou. I precisament per aquesta votació unànime que el Parlament de Catalunya ha tingut respecte a la central nuclear de Vandellòs I, jo i, no simplement en nom del Grup Mixt o del Partit dels Comunistes de Catalunya, sinó de tota una sèrie d'organitzacions socials que han convocat una manifestació el diumenge dia 26, a les dotze del matí, a la Pedrera, crec que aquest Parlament..., seria molt interessant que poguessin ser-hi tots aquests diputats en aquesta manifestació (*remor de veus*), per expressar solidàriament al poble de Catalunya que el Parlament de Catalunya discuteix els problemes i aprova les solucions...

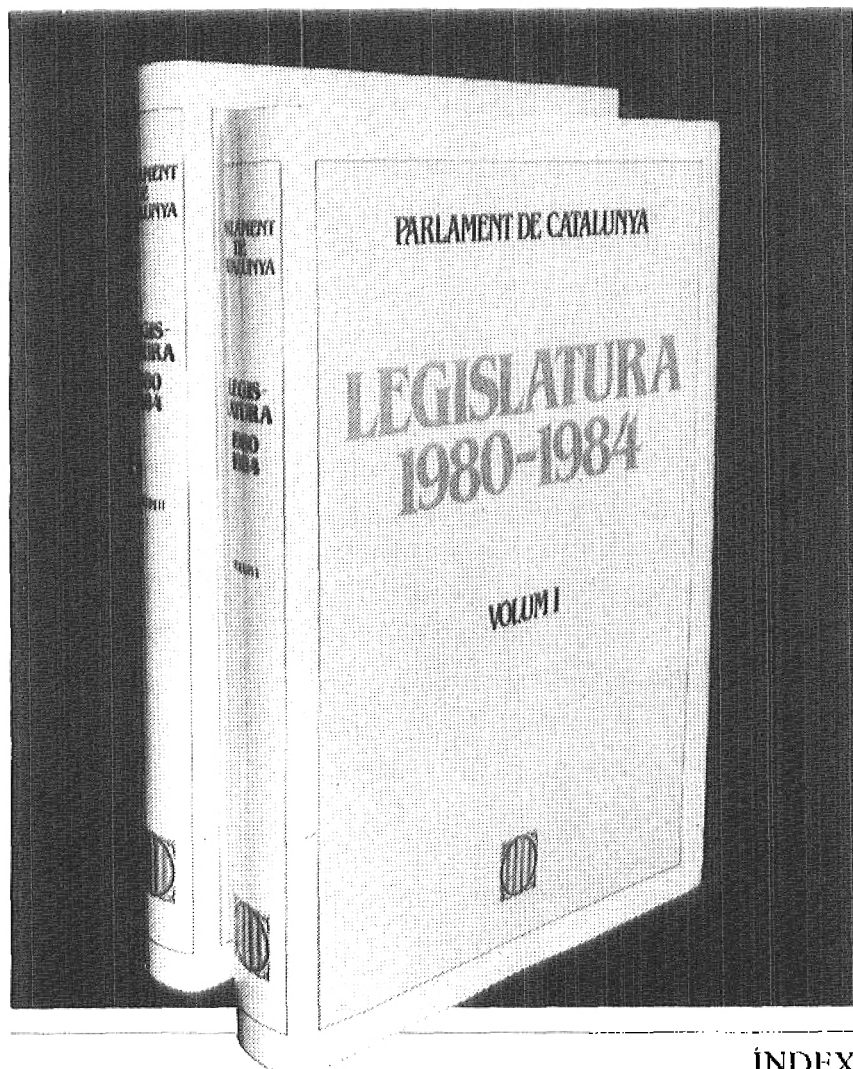
El Sr. PRESIDENT: Expliqui el vot; no convoqui manifestacions... (*Rialles.*)

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS: Mercès, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: S'ha acabat el debat de política general. S'aixeca la sessió.

(*És un quart de tres del migdia i tretze minuts.*)

LEGISLATURA 1980 - 1984

Publicacions del Parlament de Catalunya
Barcelona, 1986.

2 volums.

1.006 pàgines.

ISBN 84-505-4739-3, obra completa

Preu : 3.500 PTA

Obra que resumeix el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1980-1984. Conté les dades biogràfiques i parlamentàries dels diputats, la composició i el treball dels òrgans de la Cambra, el text de les lleis, les resolucions i les mocions aprovades, amb la referència detallada de llur tramitació i de totes les altres tramitacions : interpellacions, preguntes, etc.

Aquesta obra ha estat concebuda justament per poder estalviar, en la major part dels casos, la consulta a les col·leccions del *Butlletí Oficial* i del *Diari de Sessions*. Només caldrà recórrer-hi quan es voldrà conèixer el contingut concret d'un document de tràmit o d'una intervenció parlamentària.

L'obra conté, al final, un índex analític que classifica per conceptes, ordenats alfabèticament, totes les tramitacions i les actuacions parlamentàries amb la referència a l'epígraf de l'obra on poden ser localitzades.

ÍNDEX DE SECCIONS

I. ELS DIPUTATS I ELS GRUPS

- a) Resultats electorals
- b) Els Diputats de la primera legislatura
- c) Els Grups parlamentaris

II. ELS ÒRGANS DE LA CAMBRA

- a) El Ple del Parlament
  - a.1) Dades generals
  - a.2) Treball del Ple per sessions
- b) El President i la Mesa del Parlament
  - b.1) El President del Parlament
  - b.2) La Mesa del Parlament
- c) La Junta de Portaveus
- d) La Diputació Permanent
- e) Les Comissions parlamentàries
  - e.1) Dades generals
  - e.2) Comissions provisionals
  - e.3) Comissions permanents legislatives
  - e.4) Comissions permanents no legislatives
  - e.5) Comissions de legislatura
  - e.6) Comissions creades per Llei
  - e.7) Comissions d'investigació

III. L'AUTONOMIA DEL PARLAMENT

- a) Autonomia reglamentària
  - a.1) Normes provisionals
  - a.2) El Reglament
  - a.3) Modificacions al Reglament
  - a.4) Acords interpretatius i normes supletòries del Reglament
- b) Autonomia administrativa
- c) Autonomia pressupostària
  - c.1) Pressupostos
  - c.2) Diputats interventors
  - c.3) Liquidació dels Pressupostos

IV. LA FUNCIO LEGISLATIVA

- a) Dades generals
- b) Llei aprovades
- c) Projectes i Proposicions de Llei retirats, decaiguts o rebutjats

V. LA FUNCIO D'IMPULS DE L'ACCIÓ POLÍTICA I DE CONTROL DEL GOVERN

- a) Elecció de President de la Generalitat
- b) Mocions de censura i qüestions de confiança
- c) Resolucions
  - c.1) Dades generals
  - c.2) Resolucions aprovades
- d) Mocions
  - d.1) Dades generals
  - d.2) Mocions aprovades
- e) Interpellacions
- f) Preguntes
- g) Tramitacions retirades, decaigudes o rebutjades

VI. ALTRES FUNCIONS

- a) Funció electiva
- b) Iniciatives davant les Corts Generals i el Govern de l'Estat
- c) Actuacions davant el Tribunal Constitucional

VII. ALTRES ACTIVITATS I RÈGIM INTERIOR

- a) Altres activitats del Parlament
- b) Règim interior del Parlament

VIII. ÍNDEX ANALÍTIC

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Collecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

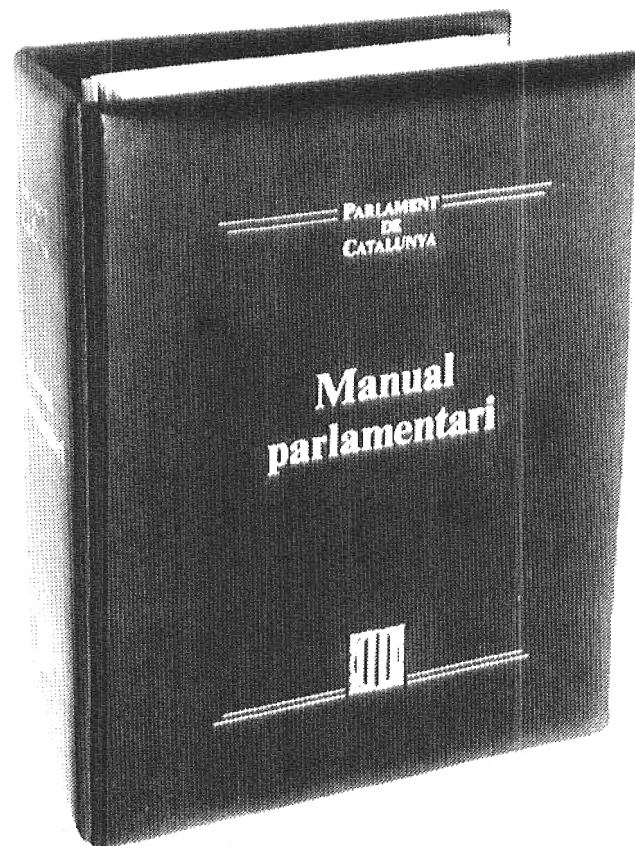
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- a) Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- b) Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- c) Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- A. Normes bàsiques
  - A.1 Constitució Espanyola
  - A.2 Estatut d'Autonomia de Catalunya
  - A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
  - A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
  - A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat
- B. Els Diputats i els Grups parlamentaris
  - B.1 Resultats Electorals
  - B.2 Diputats de la Legislatura Actual
  - B.3 Grups Parlamentaris
- C. Els òrgans de la Cambra
  - C.1 El Ple del Parlament
  - C.2 El President i la Mesa del Parlament
  - C.3 Junta de Portaveus
  - C.4 Diputació Permanent
  - C.5 Comissions Parlamentàries
    - C.5/1 Comissions permanents legislatives
    - C.5/2 Comissions permanents no legislatives
    - C.5/3 Comissions de legislatura
    - C.5/4 Comissions creades per llei
    - C.5/5 Comissions d'investigació
- D. Règim i govern interior i serveis del Parlament
  - D.1 Estatuts de Règim i Govern Interior
  - D.2 Normes Complementàries de Règim Interior
  - D.3 Horaris Generals i Calendari Parlamentari
  - D.4 Organigrama dels Serveis del Parlament
  - D.5 Gabinet de Presidència
  - D.6 Oficialia Major del Parlament
  - D.7 Serveis Generals
  - D.8 Servei d'Ofidoria de Comptes i Caixa
- E. El treball parlamentari
  - E.1 Resum de Dades del Treball Parlamentari
  - E.2 Índex de Tramitacions
  - E.3 Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- F. Directori institucional
  - F.1 Generalitat de Catalunya
  - F.2 Administració de l'Estat a Catalunya
  - F.3 Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
  - F.4 Altres Institucions de Catalunya
  - F.5 Institucions i Administració Central de l'Estat
  - F.6 Parlaments i Govern Autònoms
  - F.7 Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic (Conté:	
A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític)	
A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític)	
A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític)	
A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté:	
A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya	
A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament	
A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament	
A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament	
A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat (Conté:	
A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1. ^a actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

BUTLLETA

Nom .....

carrer ..... núm. ....

telèfon ..... població ..... codi postal .....

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia ..... de ..... de ..... fins al dia 31 de desembre de 198 .....

Amb aquesta finalitat, i amb data ..... de ..... de 198 ..... envia

per ..... (gir/xec al portador) ..... la quantitat de ..... pessetes

..... de ..... de 198 .....

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

